

—❖❖❖❖❖❖— BULETIN INFORMATIV —❖❖❖❖❖❖—

1874 – 2019 * vechi și nou Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești

* Dec 2019

Nume și (p)renume:

**COLEGIUL ECONOMIC
„VIRGIL MADGEARU”
MUNICIPIUL PLOIEȘTI**

**Adresa:
Strada Rudului, Nr. 24**

Data nașterii: 1874

Vârsta: 145 ani

Profiluri:

**Matematică-Informatică
Economic
Turism
Comerț
Alimentație publică**

Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Ploiești

Titlul de „Școală europeană”:

**2010-2013
2013-2016
2016-2019
2019-2022**

Echipa managerială:

**Director:
prof. Simona Lupu
Director adjunct:
prof. Corina Cristescu**

**Consilier educativ:
prof. Iulia Dragomir**

COLEGIUL ECONOMIC
„VIRGIL MADGEARU”
MUNICIPIUL PLOIEȘTI

145 ANI

2019

Cuvânt de început

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”,
Municipiul Ploiești,
la ceas aniversar

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești reprezintă o echipă care, prin pasiune și profesionalism, dă o nouă perspectivă învățământului economic prahovean.

Promovând și dezvoltând un învățământ modern, la standarde europene, Colegiul a primit recunoașterea prin numeroase diplome și distincții. Valoarea sa, în ultimii ani, se evidențiază prin certificări precum: *Școală Europeană 2010-2013; 2013-2016; 2016-2019; 2019 – 2021, Școală a Parlamentului European 2017, Școală antreprenorială 2018, Diplomă de Excelență pentru inovație în educație 2019 Gala Edumanager Ro, Diplomă de Excelență Academia de Studii Economice, București 2019, Diplomă de Excelență Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești 2018.*

Astăzi, Colegiul nostru sărbătorește 145 de ani de la înființare. În timp, generații de absolvenți au demonstrat utilitatea acestei instituții pentru comunitate, prin pregătirea lor profesională de înaltă calitate fiind apreciați la locurile de muncă, în funcții de conducere sau specialiști în domenii cum sunt: comerț, economic, turism, alimentație sau informatică. Pregătirea lor a fost realizată de către profesori care și-au îndeplinit nobila misiune cu responsabilitate, cărora și cu această ocazie le adresez mulțumiri.

Instituția poartă numele patriotului Virgil Madgearu, economist și profesor, despre care, un student al său, Eugen Demetrescu afirma: „*Virgil Madgearu a știut să facă aici școală românească de economie*”. Inspirați de mentorul spiritual, participăm și noi la construcția învățământului economic prahovean prin rezultatele la examenul de bacalaureat, prin pregătirea generală și de specialitate, susținând accesul absolvenților în mediul universitar și pe piața muncii, prin asigurarea unui mediu de educație consecvent, moral, cu respect pentru valorile naționale, prin dezvoltarea antreprenorialului cu ajutorul firmelor de exercițiu. De asemenea, un rol important au participarea la târguri naționale și internaționale, organizarea acestora, dezvoltarea parteneriatelor și proiectelor, cum sunt: Erasmus (în perioada 2017-2020 participă 74 de tineri în stagii de practică și 21 de cadre didactice), proiecte din fonduri norvegiene (în vederea elaborării unui curriculum modern, sunt implicate 13 cadre didactice), dezvoltarea creativității, inovației și a responsabilității sociale, prin activități extracurriculare în domeniile robotică, teatru, muzică, dans, științe, literatură și experiențe de voluntariat.

Activitățile și proiectele desfășurate de școală au în centru nevoile de dezvoltare personală, intelectuală și profesională a tinerilor. Succesul lor este influențat de relațiile cu comunitatea: companii, instituții, organizații, părinți, familie și de relațiile cu oamenii minunați ai școlii, care își exercită nobila meserie cu dăruire, în beneficiul tinerilor.

Rezultatele la concursuri, integrarea absolvenților în mediul universitar, succesul profesional pe piața muncii sunt argumente care susțin efortul nostru ca instituție în mediul economic și social al comunității. Felicit acești tineri care au ales să studieze în Colegiul nostru și părinții care ne-au încredințat formarea lor personală și profesională. Vrem să facem cât mai mult posibil pentru a-i asigura pe toți că instituția noastră este și continuă să fie o alegere potrivită.

La ceas aniversar, urez tuturor, personalului școlii, elevilor, părinților și partenerilor care sprijină demersul educațional al acestei instituții, multă sănătate, putere de muncă și realizări frumoase!

Director,
Prof. Simona LUPU

Portrete și gânduri...

În viața unei școli există momente care reprezintă adevărate piedici în calea uitării. Aniversarea a 145 de ani de existență și funcționare a Colegiului Economic „Virgil Madgearu” din Ploiești este o sărbătoare de suflet.

Consider că reușitele în câmpul muncii ale absolvenților se datorează faptului că învățământul economic a fost și este permanent adaptat cerințelor specifice fiecărei etape de dezvoltare a societății.

Acum la ceas aniversar, urez tuturor cadrelor didactice, elevilor și întregului personal al Colegiului, multă sănătate, putere de muncă și realizări frumoase.

„La mulți ani!”
profesor *Toma Aglaia*

(Director 1990-1991,
Director adjunct 1991-1998)

Astăzi, la zi de mare sărbătoare, sunt onorată și mândră, în același timp, să urez La mulți ani!

Colegiului Economic „Virgil Madgearu”, Ploiești, după 45 de ani de la momentul istoric al centenarului.

Convinsă fiind că istoria aceste prestigioase școli este o pagină în evoluția învățământului economic românesc, prin oameni de înaltă ținută profesională pe care i-a dat acestui domeniu, sunt fericită că peste patru decenii inima mea a bătut alături de cea a elevilor și profesorilor acestui liceu.

profesor *Rodica Matei*
(Director adjunct 1999-2002)

În calitate de director al Colegiului Economic „Virgil Madgearu” timp de aproape un deceniu, dar și în calitate de profesor de marketing și instruire practică din 1993 până în prezent, mărturisesc că anii petrecuți în slujba educației au constituit o adevărată împlinire, atât profesională, cât și umană.

Am avut bucuria și onoarea de a colabora permanent cu oameni deosebiți, de a influența pozitiv destinele, parcursul existențial, a mii de elevi, contribuind la creșterea calității învățământului și la integrarea tinerilor pe piața muncii.

Sunt legată sufletește de această instituție, m-am dedicat întru totul bunului mers al procesului didactic, beneficiind de resurse umane și materiale demne de prestigiul unei școli europene.

profesor *ing. Petrica Dragomir*
(Director 2007-2017)

Consider o datorie de onoare ca, în aceste momente festive, să le mulțumesc profesorilor acestui Colegiu pentru că mi-au călăuzit pașii spre lumina învățăturii, m-au ajutat să trec cu mintea dincolo de paginile cărților și mi-au arătat cum pot să descopăr resurse nebănuite în conștiința și imaginația mea, devenind un om puternic, împlinit pe plan personal și profesional.

Același lucru mi-l doresc și pentru elevii pe care i-am îndrumat de-a lungul anilor, deoarece, așa cum spune André Gide: „Un bun profesor are această grijă statornică: îi învață pe discipoli să se lipsească de el.”

profesor *dr. Camelia Stoica*

E Decembrie din nou, cu aniversare, cu gânduri bune și realizări, Colegiul Economic

„Virgil Madgearu”, Ploiești!
Te-am văzut crescând odată cu mine, ești locul de care mă leagă multe amintiri, atât ca elev, dar mai ales ca profesor, modelator de suflete și caractere.

Ești locul în care am întâlnit oameni minunați de la care am învățat multe și pentru care, la rândul meu, am încercat să dăruiesc.

Și, de aceea, îți mulțumesc!
La mulți ani, Colegiul Economic „Virgil Madgearu”!
La mulți ani, stimați colegi și dragi elevi!

profesor *Petrescu Ștefania*

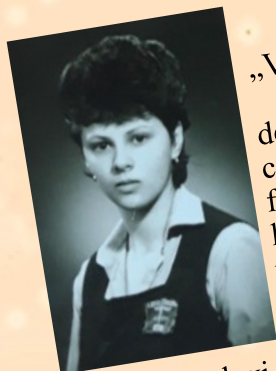
Portrete și gânduri...

La mulți ani, Colegiului Economic „Virgil Madgearu” pentru aniversarea celor 145 de ani de activitate în domeniul învățământului economic de elită!

La 32 de ani de la terminarea studiilor în această instituție, vă felicit pentru dinamismul și dăruirea de care dați dovadă în îndrumarea tinerilor, pentru faptul că ați urmărit mereu obiectivele elevilor și pentru metodele practice folosite, în concordanță cu evoluția societății socio-economice din România. Elevii pe care îi găzduim în perioada de practică în Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova sunt dovada calității și a excelenței profesionale, a sistemului de predare și al activităților organizate, astfel încât aceștia să aibă succes atât pe piața muncii, cât și în viața personală.

Cu deosebită considerație,
Doina-Diana Teodorescu

Sunt absolventă a Liceului Economic „Virgil Madgearu” Ploiești, promoția 1984. Îmi exprim profunda recunoștință față de conducerea și colectivul de profesori ai liceului, care au contribuit la formarea mea profesională pentru funcții economice. În prezent lucrez la Ministerul Finanțelor, consilier superior.

Cu prilejul aniversării a 145 de ani ai liceului, adresez sincere felicitări pentru cadrele didactice, elevi și absolvenți. „La mulți ani!”
Pătrașcu (Toma) Simona Mihaela

Mulțumesc tuturor profesorilor la un loc și fiecăruia în parte! „La mulți ani!”, din partea unui fost elev, promoția 2005.
Alin Ciobanu,

Master chef,
Restaurant SKY
– Păulești

La mulți ani și multe aniversări frumoase alături de tinerii pe care îi formați cu atât de mult devotament!

Mulțumesc pentru toate oportunitățile oferite în cei 4 ani petrecuți împreună. Valorile învățate și cunoștințele asimilate au avut un impact semnificativ în dezvoltarea mea ca om, atât pe plan profesional, cât și personal.

Iazabela Gîrbea,
Digital Marketing Specialist la Zitec

Acest eveniment marchează cultura istorică și educațională a Colegiului Economic „Virgil Madgearu”.

În decursul acestor ani această instituție a dezvoltat și implementat principii ce pun bazele unei educații de calitate și care se reflectă prin maxima: *Înveți învățând pe alții.*

Teodor Florian Onea,
promoția 2011, Consilier diplomatic în cadrul Academiei Române

Cu ocazia celor 145 ani de ani de învățământ economic prahovean, doresc să transmit Colegiului care m-a format și mi-a deschis calea către un drum de succes, la mulți ani și mult succes în continuare!

Robert Stoica
absolvent promoția 2008,
Manager Supply, OMV Gas Austria

Colegiul Economic a fost parte din devenirea mea profesională și mai ales personală, cele două fiind complementare, oricum. Câțiva profesori, în particular, și-au lăsat amprenta asupra valorilor pe care mi le-am setat, asupra modului în care am continuat să abordez viața și cariera. Mariana Șologon mi-a fost un mentor special, ulterior prieten drag.

Azi mă simt mândră că sunt un Business and Player Testing Analyst de succes, în Malta, continuând să îmi urmez pasiunea pentru scris, pictură și artă în general. Le mulțumesc tuturor profesorilor și personalului liceului pentru crearea spațiului favorabil dezvoltării noastre ca oameni și ca profesioniști.

Alexandra Elena Mirică, promoția 2007

Școala noastră în imagini și cuvinte... peste timp...**La ceas de sărbătoare...**

prof. Mădălina Filipoiu

În privința învățământului comercial prahovean, iată cum a început totul: din 31 decembrie 1867 datează cel mai vechi document care atestă preocuparea pentru înființarea unei școli comerciale în Ploiești (un număr de 117 cetățeni ploieșteni au înaintat primăriei o petiție prin care insistau ca

primarul C.T. Grigorescu să ceară Ministerului Instrucțiunii și Cultelor aprobarea înființării unei școli comerciale în Ploiești). Anul 1874 este considerat anul înființării învățământului comercial în orașul Ploiești, deoarece la 28 februarie Ministerul Instrucțiunii și Cultelor trimite primăriei Ploiești aprobarea pentru înființarea școlii comerciale din Ploiești. Școala comercială începe să funcționeze cu doar 17 elevi. Din acest moment școala comercială cunoaște numeroase transformări, se mută în diverse localuri, își schimbă uneori titulatura și, nu de puține ori, este amenințată cu desființarea. În 1894, școala se va intitu-

la Școala Comercială de gradul I, în 1903 se transformă în Școala elementară de comerț. La 1 septembrie 1907 se înființează, pe lângă școala comercială, și cursul comercial de seară suprapus școlii elementare. În 1916-1917, din cauza Primului Război Mondial, Școala Comercială își întrerupe cursurile. Acestea au fost reluate la 25 ianuarie 1918.

În 1921 apare și Școala Superioară de Comerț. În 1922, Școala comercială este racordată la rețeaua electrică a orașului. În 1923, Ministerul aprobă ca în Ploiești să funcționeze trei tipuri de Școli Comerciale: Școala Elementară de Comerț, Școala Superioară de Comerț, Școala Practică de Comerț- curs seral. La 12 decembrie 1924, s-a sărbătorit pentru prima dată ziua patronului școlii comerciale - Sfântul Spiridon.

În 1936-1937, potrivit noii legi a învățământului comercial secundar, școlile comerciale pentru fete se unifică și se transformă în Liceul Comercial de fete, iar Școala Superioară de Comerț devine liceu comercial. Școala Elementară de Comerț se va transforma în gimnaziu comercial. În 1938, ambele școli comerciale de băieți s-au unificat în Liceul Comercial de băieți „Spiru

Haret”, iar Școala Superioară de Comerț se transformă în Liceul Comercial „Spiru Haret” și se unifică cu gimnaziul comercial. În 1947 au funcționat două licee comerciale: de Băieți și de Fete care au fost transformate prin reforma învățământului din 1948 în școli tehnice de administrație economică sub conducerea Ministerului Comerțului Interior.

În 1955, Școlile tehnice de administrație economică sunt restructurate. În 1961, școala comercială ploieșteană își reia activitatea sub forma Școlii Profesionale Comerciale. Ea va fi transferată într-un local nou din strada Vornicul Boldur nr. 3. În 1964-1965 în cadrul Grupului Școlar Economic erau un număr de 422 de elevi. Din 1 septembrie 1972 baza materială a școlii se îmbogățește cu un local situat în strada Rudului, nr. 24, unde și în prezent își desfășoară activitatea sub numele de Colegiul Economic „Virgil Madgearu”.

Școala economică prahoveană și-a construit încet, dar sigur, reputația. O atenție deosebită a fost acordată disciplinei elevilor. Regulamentul școlar cuprindea măsuri serioase contra celor care săvârșeau abateri. Extrase din Regulamentul școlar se găseau tipărite și pe coperta carnetului de note al elevului. De exemplu, regulamentul interzicea elevilor să circule liberi prin centrul orașului după ora 18.00, să pătrundă neînsoțiți în localurile publice, prevedea obligația să poarte numărul matricol prins în copci la haină.

Școala noastră în imagini și cuvinte... peste timp...

Școala dispunea în 1974 de două laboratoare de chimie, un laborator de fizică, două laboratoare de merceologie, un laborator fonc pentru predarea limbilor moderne, un laborator de mecanizarea lucrărilor de contabilitate dotat cu mașini electrice și electronice de calcul și contabilizare. Alături de cele două cabinete pentru predarea științelor sociale, în școală mai existau un cabinet de stenodactilografie, un cabinet de aparate de casă (ambele dotate cu aparatură modernă), dar și alte cabinete pentru predarea diferitelor obiecte (organizarea întreprinderilor, evidența operativă a gestiunilor, limba română).

În cadrul activității extrașcolare a Școlii superioare de comerț și a Școlii elementare a luat ființă

în anul 1932/1933 Asociația literară „P.S. Aurelian” care a activat până în anul 1938/1939, având ca mijloc de publicitate „Revista noastră”, revistă cu un

câmp de activitate bogat, purtând numele marelui economist, cu vederi înaintate pe care le-a expus de la catedra universitară și a căutat să le pună în practică în calitate de ministru al Școlilor (P.S.Aurelian 1833-1909. Asociația literară organiza, în cadrul școlii, conferințe, șezători literare lunare, făcea recenzii, organiza serbări festive în școală, legate de diferite evenimente. După cel de-al 50-lea număr, revista

care apărea aproape lunar, din lipsă de fonduri și de entuziasm, n-a mai apărut. Sub conducerea profesorului Gh. Petrescu, la școala superioară de

comerț, a luat ființă, începând cu anul 1927, o orchestra care a devenit, în cadrul școlii și al orașului, un punct de atracție prin repertoriul ce-l pregătea. După preferințele lor, elevii participau la formația de dansuri populare, la cor, la formația instrumentală de mandoline sau de jazz, la cercul foto-film. Cheltuielile ce se făceau cu aceste acțiuni erau susținute din buget, dar mai ales din fondurile comitetului școlar. Nu lipseau din activitatea școlii preocupările pentru teatru cu piese din clasicii români și străini, iar în timpul verii, în cadrul vacanțelor, se organizau serbări în aer liber, cu spectacole de teatru în cadrul coloniilor de vară la Căminul de la Măneciu-Pământeni, Prahova.

Bibliografie:

„File de istorie. 135 de ani de învățământ economic prahovean”, studiu monografic întocmit de prof. Mădălina Filipoiu, coordonator prof. ing. Petrica Dragomir, Ploiești, Editura C.C.D Prahova, 2010, ISBN 978-606-92281-1-1.

„125 de ani de învățământ economic prahovean” – micromonografie realizată de către prof. Eugenia Teodosiu și prof. Mădălina Filipoiu.

„100 de ani de învățământ comercial” – monografie realizată în 1974 de către: prof. Buzatu Aurelian – director, prof. Baciu Aurel, prof. Burlacu Constantin, prof. Cîrciumaru Aurel, prof. Toma Aglaia – director adjunct, prof. Oprea Lucia, Diaconescu Octavian (fost secretar-șef al Liceului Comercial între 1926-1950).

Arhivele Naționale Prahova: Fondul Prefecturii, Fondul Primăriei, Fondul Camerei de Comerț.

Scoala noastră în imagini și cuvinte... peste timp...

Istoria continuă...

În 1936-1937, legea învățământului comercial secundar prevedea organizarea școlilor comerciale, prin urmare aceasta a condus și la unificarea celor două școli comerciale pentru fete și la transformarea lor în Liceul Comercial de fete, formă sub care a funcționat până în anul 1948.

În anul 1938, ca urmare Legii Învățământului Comercial din anul 1936, cele două școli existente de băieți, Școala Superioară de Comerț și Gimnaziul Comercial, conform ordinului Ministerului Instrucțiunii nr. 26219/15 februarie 1938, s-au transformat în Liceul Comercial de Băieți „Spiru Haret” din Ploiești, sub conducerea profesorilor Toma Voiculescu-director, Nicolae Simache - director adjunct și Octavian Diaconescu-secretar.

Liceul a fost desființat prin Legea Reformei Învățământului din anul 1948 și transformat în Școala Tehnică de Administrație Economică, desființată și aceasta prin lichidare, la începutul anilor '50.

În 1964-1965, în cadrul Grupului Școlar Economic erau 422 de elevi, dintre care 345 de fete și 77 de băieți. Din 1 septembrie 1972, baza materială a școlii se îmbogățește cu un local situat în strada Rudului nr. 24, acesta fiind și sediul actual.

De-a lungul anilor, s-au afirmat dascăli de prestigiu, care și-au legat numele de învățământul comercial. La înființarea școlii comerciale din Ploiești, directorul, Pavel Eliade, era și singurul specialist în științe comerciale, iar analiza documentelor de arhivă atestă că în timp școala a beneficiat de profesori de marcă cum ar fi: Ion. I. Romanescu (lb. română, franceză, germană), Nicolae Crapellianu (științe naturale și matematică), Iosif Wallenstein (desen și caligrafia), Elena Manolescu (contabilitate și birou comercial), Eufrosina Zaharescu (contabilitate și birou comercial), Toma Voiculescu (contabilitate), Stelian Papina (birou comercial), Nicolae Moisuc (germană). Lista este desigur mult mai amplă și nu poate să-i omită pe următorii dascăli care prin activitatea desfășurată au contribuit la ridicarea prestigiului învățământului comercial prahovean: Palade Teodor, Nicolae Simache, Gheorghe Canciu, Ion Danielescu.

După 1972, când școala se mută în localul din strada Rudului, nr. 24, din echipa de profesori care reușește să dea Liceului Economic girul seriozității și al competitivității au făcut parte: Aurelian Buzatu, Aurel Baci, Aglaia Toma, Gheorghe Sorescu, Ifimia Botezatu, Liviu Balacă, Cornelia Stan, Maria Necșulescu, Stanca Apalachiței, Eugenia Loghin, Rodica Matei, Dragomir Petrica, Aurora Ghiță, Eleonora Samanov, Libertatea Voiteanu, Constantin Georgescu, Mariana Nicolescu.

La conducerea diferitelor forme de învățământ comercial prahovean s-au succedat: Eliade P. Pavel (1874-1875), Nicolae Crapellianu (1875-1891), Teodor Nicolau (1891-1904), Raul Bulfinschi (1913-1920), Alexandru Oprescu (1923-1930), Traian Manolescu (1930-1933), Romulus Crețulescu (1934-1937), Gheorghe Popescu Ciocănel (1923-1926), Constantin Popescu Cotești (1934-1937), Nicolae S. Pavel (1938-1945), Marian Sîrbu (1946-1950), Eugen Ștefănescu (1928-1940), Elena Teodorescu (1928-1937), Paraschiva Botescu (1961-1968), Aurelian Buzatu, Dumitru Bisnel, Aglaia Toma, Constantin Dinu, Mariana Nicolescu, Mariana Olteanu, Dragomir Petrica.

În anul școlar 1980-1981, baza materială a școlii era constituită din 20 de săli de clasă (dintre care 9 cabinete și o sală de sport), laboratoare (2 de fizică, 1 de chimie, 1 fonic, 3 de tehnologie, merceologie, mecanisme) și 2 ateliere.

În anul școlar 1999 – 2000, Grupul Școlar Economic are un colectiv didactic format din 54 de profesori (34 profesori cu gradul I, 9 profesori gradul II, 8 profesori cu definitivat și 3 profesori debutanți), 10 maiștri instructori (8 maiștri cu gradul I și 2 maiștri cu gradul II), personal nedidactic și didactic-auxiliar, și dispune de o bază materială adecvată unui bun proces instructiv-educativ: 13 săli de clasă, 5 laboratoare, 13 cabinete, 1 amfiteatru, o sală de sport, un teren de sport, o bibliotecă, o sală de lectură, internat (capacitate de cazare 120 elevi) și cantină școlară. Liceul pregătește în acest an școlar pentru următoarele profesii din domeniul economic: finanțe - contabilitate, comerț, alimentație publică (liceu zi) și vânzători, bucătari, cofetari (școala profesională), finanțe - contabilitate și comerț (liceu seral), finanțe-contabilitate (școala postliceală).

Ca o încununare a activității laborioase desfășurate de Grupul Școlar Economic, odată cu împlinirea a 125 de ani de existență a Școlii medii comerciale, școala a fost ridicată la rangul de colegiu în anul 2000 și a împrumutat numele unei personalități providențiale, Virgil Madgearu, patriot, economist, profesor și om politic remarcabil.

Istoria actualului Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiului Ploiești este prezentată științific în lucrarea FILE DE ISTORIE- 135 DE ANI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ECONOMIC PRAHOVEAN coordonată de prof. Mădălina Filipoiu.

Extras <http://cevml.ro/istoric.html>

Școala noastră în imagini și cuvinte... peste timp...

Istoria continuă...

- Pe parcursul anilor, Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiului Ploiești și-a dezvoltat activitatea prin numeroase **parteneriate și proiecte**, câteva dintre acestea sunt:
- Parteneriatul Kultur-Kontakt (Austria - România – Bulgaria – Albania), incluzând proiectele: „Dezvoltarea și sprijinirea școlilor de turism din România”, ECONET – Firme de Exercițiu derulat de Fundația Kultur-Kontakt Austria, Ministerul Educației Naționale prin Centrul de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic din România(CNDIPT), 2001;
- Parteneriat Junior Achievement Romania, Cisco Networking Academy Program;
- European Schoolnet în parteneriat Muzeul Europei, Proiectul „Un singur Dumnezeu, mai multe religii” (în cadrul Competiției „50 de ani împreună în diversitate”), Oracle – „Introduction to Computer Science and Business”;
- Proiectul „Trăiește românește!”, granturi de dezvoltare, 2007;
- Ansamblul folcloric „Mugurelul”, înființat în 2008, devenit în scurt timp un mesager al culturii și tradiției populare românești, a susținut cu succes spectacole atât în țară cât și în străinătate: Italia, Polonia, Germania, Serbia, Turcia, Grecia și Macedonia;
- Proiectul european „Profesie și profesionalism în turismul european”- PRO TE, sigurul proiect de acest gen din județul Prahova, la momentul respectiv, incluzând un stagiu de pregătire de două săptămâni în Italia, 2008 - 2009;
- Proiectul POSDRU /90/2.1./S/63659 „Competențe pentru o piață a muncii competitivă în context european!” inițiat Inspectoratul Școlar Județean Prahova în calitate de beneficiar și Inspectoratul Școlar al Municipiului București, SC SOFTWIN SRL, Agenția ALBAFOR SPA Italia, 2012-2013;
- Proiectul POSDRU/175/2.1/S/149602, „Învață cu noi să devii antreprenor”, derulat de Asociația Euro Brăila SM, parteneriat cu Colegiul Economic „Ion Ghica” Târgoviște, Colegiul Comercial „Carol I” Constanța, Colegiul Economic „Ion Ghica” Brăila 2015;
- Proiectul Multilateral Comenius „School is cool”, în parteneriat cu: Schule im Innerstetal- Germania (coordonator), Collège Henri Guillaumet – Franța, Gimnazjum nr 121 im. Wojciecha Zawadzkiego- Polonia, Orgeneral Eşref Bitlis Orta Okulu- Turcia, I.S.I.S.,„Enrico Mattei”-Italia. 2013- 2015;
- Proiectul, în cadrul Pactului Român – Austriac, derulat în perioada 2015 până în prezent, cu Organizația Concordia, Școala profesională, de 3 ani, calificările: brutar, bucătar, ospătar, cofetar – patiser, sprijinind tinerii care provin din medii defavorizate să dobândească o calificare profesională, să se integreze social;
- Festivalul județean de teatru „Scena” inițiat în anul 2013;
- Proiectul „Școală Ambasador al Parlamentului European”, cu scopul conștientizării tinerilor privind valorile și activitatea Parlamentului European, pe baza unei agende de activități monitorizate de Biroul de Informare al Parlamentului European (BIPE);
- Există, de asemenea parteneriate realizate, cu diverse instituții prahovene, cum ar fi Casa de Cultură „Ion Luca Caragiale” Ploiești, Teatrul „Toma Caragiu” Ploiești, Muzeul „Nichita Stănescu” Ploiești, Muzeul „Ion Luca Caragiale” Ploiești, Muzeul de Artă „Mircea Ionescu Quintus”, implicare în evenimentee inițiate de acestea, precum Festivalul Internațional de Poezie „Nichita Stănescu”, Festivalul Național „Ion Luca Caragiale”, Festivalul Castanilor și altele.

Proiecte. Experiențe... mai noi**Un altfel de proiect**

De ce un altfel de proiect? Pentru că ni s-a oferit șansa de a afla despre „educația nordică” la ea acasă, în Norvegia, la Oslo.

Această oportunitate s-a împlinit prin PROGRAMUL DE EDUCAȚIE, BURSE, UCENICIE ȘI ANTREPRENORIATUL TINERILOR ÎN ROMÂNIA, finanțat prin GRANTURILE SEE 2014-2021, în cadrul căruia am beneficiat de finanțarea proiectului „Curriculum în dezvoltare locală în context european”, 2018-EY-PCVET-R2-0003. La proiect au participat 13 profesori de specialitate, un profesor de limba engleză și un reprezentant al agentului economic, în persoana doamnei Mihaela Stanciu, director al agenției de turism Mika Travel.

Parteneriatul a fost posibil cu ajutorul unei foste eleve, aflată acum în Oslo, care s-a bucurat să își prezinte școala în care a învățat.

Acesta este un proiect pe care l-am așteptat de multă vreme și care a avut rolul de a ne schimba perspectiva despre educație și modul în care ea trebuie făcută. S-a remarcat de faptul că educația nu e doar despre elevi și profesori, educația este despre noi toți, pentru că doar educația ne diferențiază, ”ne face să fim altfel”, atât ca persoane, cât și ca societate. Este domeniul care aduce cea mai mare valoare adăugată pe termen lung și la care trebuie să participăm toți: profesori, elevi, părinți, societate civilă, agenți economici.

La *Etterstad Upper secondary school*, școala parteneră din proiect, care pregătește elevi și în domeniul gastronomiei și serviciilor (similar școlii noastre), educația se face puțin altfel, în clase cu 14-16 elevi, cu o bază materială foarte bine dotată (6 bucătării, un bar, 2 restaurante, o cantină), cu 5 consilieri/psihologi care se află tot timpul printre elevi și, nu în ultimul rând, cu un buget de 11 milioane de euro la un număr de 640 de elevi și 120 de profesori și personal auxiliar.

Am înțeles că este importantă calitatea, nu doar cantitatea, că ”meseria” este foarte importantă și apreciată și că toate persoanele trebuie integrate la locul de muncă, indiferent de mediul social din care provin sau cerințele educaționale speciale pe care le au. Astfel, lanțul de magazine Rema 1000, un principal colaborator pentru practica elevilor de la domeniul Comerț, angaja și primea în stagii de practică persoane care proveneau din medii defavorizate (cu sindrom Dawn, agorafobie sau cu potențial infracțional ridicat). Chiar responsabilul magazinului era o astfel de persoană!

Am înțeles că este importantă calitatea, nu doar cantitatea, că ”meseria” este foarte importantă și apreciată și că toate persoanele trebuie integrate la locul de muncă, indiferent de mediul social din care provin sau cerințele educaționale speciale pe care le au. Astfel, lanțul de magazine Rema 1000, un principal colaborator pentru practica elevilor de la domeniul Comerț, angaja și primea în stagii de practică persoane care proveneau din medii defavorizate (cu sindrom Dawn, agorafobie sau cu potențial infracțional ridicat). Chiar responsabilul magazinului era o astfel de persoană!

Am înțeles că este importantă calitatea, nu doar cantitatea, că ”meseria” este foarte importantă și apreciată și că toate persoanele trebuie integrate la locul de muncă, indiferent de mediul social din care provin sau cerințele educaționale speciale pe care le au. Astfel, lanțul de magazine Rema 1000, un principal colaborator pentru practica elevilor de la domeniul Comerț, angaja și primea în stagii de practică persoane care proveneau din medii defavorizate (cu sindrom Dawn, agorafobie sau cu potențial infracțional ridicat). Chiar responsabilul magazinului era o astfel de persoană!

A fost o experiență interesantă, care ne va ajuta atât să realizăm un nou curriculum, dar în urma căreia vom încerca, pas cu pas, să schimbăm concepții și atitudini.

Echipa de proiect:

Lupu Simona,
Petrescu Ștefania,
Drăghici Liviu,
Ciutacu Lavinia

Proiecte. Experiențe... mai noi**Școala aplicată și oamenii frumoși**

Prof. Carmen Matei

Proiectul câștigat de **Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Municipiul Ploiești** în urma unui apel lansat de ANPCDEFP din cadrul MEN: 2018 – EY PCVET – R2 – 0003 EEA GRANTS cu titlul CURRICULUM ÎN DEZVOLTARE LOCALĂ ADAPTAT CONTEXTULUI EUROPEAN, finanțat din fonduri norvegiene, este un proiect destinat profesorilor care predau discipline de specialitate din cadrul liceelor tehnologice. Acesta a facilitat pentru doisprezece profesori de specialitate (economic, turism și alimentație, comerț) și pentru un reprezentant al unui partener de practică – Mika Travel - să vină în contact cu un alt sistem de educație, cel din Norvegia prin împărtășirea de bune practici la **Etterstad Upper Secondary School, Oslo**.

Indicele dezvoltării umane, care pune în balanță mai mulți factori, nu numai cei economici- rata de creștere demografică, speranța de viață, media de ani petrecută în școală, creșterea economică pe cap de locuitor, diferențele de gen, gradul de ocupare a forței de muncă, arată că norvegienii sunt de mai bine de trei ani, cei mai fericiți oameni dintre cele peste 180 de state supuse studiului Națiunilor Unite.

Sistemul de educație preuniversitar norvegian se bazează pe următoarele niveluri:

- grădiniță- nu este obligatorie, dar este suportată în mare parte din fonduri de stat, așa încât mai mult de 90% din copii sunt incluși în învățământul preșcolar;
- școală elementară- clasa I până la clasa a VII-a- cu caracter obligatoriu;
- școală secundară, nivel inferior- clasa a VIII-a până la a X-a inclusiv, caracter obligatoriu;
- școală secundară, nivel superior- clasele a XI-a până la a XIII-a, caracter facultativ.

Învățământul secundar superior acoperă, în mod obișnuit, grupa de vârstă de 16-19 ani, cuprinzând toate cursurile ce conduc la calificări care depășesc nivelul secundar inferior (studii generale, academice, precum și studii profesionale și ucenicie). Tinerii care au absolvit învățământul primar și secundar inferior au dreptul la trei ani de învățământ secundar superior și la formare care conduce fie la admiterea în învățământul superior, fie la calificarea profesională.

Învățământul secundar superior și de formare profesională este format din douăsprezece programe diferite: trei programe de studii generale (sport și educație fizică, muzică, dans) și nouă programe vocaționale (construcții, proiectare, arte și meșteșuguri, electricitate și electronică, sănătate și asistență socială, mass-media și comunicare, agricultura, pescuitul și silvicultura, industria alimentară, servicii și transport, tehnică și producție industrială). În al treilea an elevii pot alege un program suplimentar pentru pregătirea admiterii în învățământul universitar sau pot beneficia doar de învățământ vocațional (VET), care are o lungă și puternică tradiție în Norvegia.

Ceea ce mi-a plăcut a fost deschiderea oamenilor, a profesorilor, a specialiștilor în educație care ne-au fost ghizi în înțelegerea unui mod complementar sau asemănător de a educa. Nu este cu mult diferit față de România, bazele și țintele sunt asemănătoare, ceea ce ne diferențiază este parcursul, siguranța unor măsuri consecvente și coerente, implicarea tuturor, la toate nivelurile, formarea pentru independență fiind siguranța și bucuria existenței, atât pentru elevi, cât și pentru dascăli.

Din câte am înțeles, la Etterstad Upper Secondary School, sunt în jur de 600 de elevi între 16-19 ani, reprezentanți a peste 150 de naționalități, care studiază mecanica și electronica, dar și comerțul, alimentația sau serviciile de securitate din cadrul recepțiilor.

Școala, fondată la finalul secolului XIX, (puțin mai tânără ca a noastră), a fost inițial o școală care pregătea profesioniști în domeniul transporturilor navale, în perioada actuală păstrându-se doar domeniul conex al electronicii și, probabil, subdomeniul comerțului naval. Am aflat însă că țin la tradiția lor de peste un secol și jumătate și vor să reintroducă acest domeniu de pregătire în transporturi. Doresc, de asemenea, să ajungă la aproape 1000 de elevi. Finanțarea este tot per elev, iar abandon sau progres școlar minim există și la ei, însă în măsură mult mai mică.

Proiecte. Experiențe... mai noi

Copiii norvegieni nu sunt nici mai buni, nici mai răi decât ai noștri, dar, conform statisticilor, sunt cei mai fericiți școlari. Sunt frumoși, inimoși, reticenți, exuberanți, anxioși, bucuroși, sunt copii obișnuiți. Și nu petrec mai mult de o oră sau una și jumătate pe zi făcându-și temele! Nu le înțelegeam limba și nu am putut ști ce subiecte de conversație, mai zgomotoase sau mai liniștite aveau, dar limbajul nonverbal era de înțeles și demonstra încrederea, voința de a merge înainte, siguranța că fac un lucru bun. Nu unul care trebuie făcut, ci unul care are sens, pentru că vor fi ceea ce vor să fie, vor fi independenți și vor avea o meserie cu care se vor putea întreține și progresa în același timp, pentru că formarea este susținută și poate fi accesată oricând, pe mai multe paliere ale formării profesionale.

Spațiile școlare sunt ample, iar ceea ce am vizitat noi a fost doar o parte, școala aflându-se în reconstrucție. Mi s-a părut corect faptul că la matematică studiau procente, erau încrezători și zâmbitori, lucrând fără telefoane sau calculatoare, că aveau o sală de sport legată de o zonă de vestiare și dușuri, că la sala de electronică se desfășura ora cu vreo 10 copii (și chiar aveau bancuri cu circuite electrice la dispoziție), că aveau o miniseră de ierburi aromatice și plante de sezon unde realizau la diferite ocazii aranjamente florale, că am văzut o cantină, gen bistro, care avea o alură modernă și atrăgătoare, cu spații suficiente, cu mese rotunde de 6 persoane sau dreptunghiulare de 8 persoane, canapele cu mese joase sau scaune ergonomice ca de bar, într-o zonă unde fereastra te-ar fi putut atrage, fie cu jocul colorat al norilor ori al frunzelor copacilor din parcul din față, fie pentru liniștea de a fi cu tine însuși sau lucrând cu laptopul.

Cantina era spațiul viu, organic, al bucuriei și conexiunii dintr-o școală, acolo erau și tinerii cu exuberanța și nonconformismul lor natural, se aflau și profesioniștii cufundați în calcule ori în realizarea unor proiecte sau în descurcarea unor probleme mereu solicitante. Și mai existau actorii nevăzuți ai momentelor noastre de tihnă sau de existență necesară, umbrele pe care uneori le bănuim, iar de care alteori nici nu ne interesează, erau cei care ne puneau pe masă, tăcuți și eficienți, ceea ce știau să facă cel mai bine, cu pasiune și cu mândrie, bucătarii, ospătarii, barmanii.

Ceea ce ne-a plăcut tuturor au fost spațiile destinate formării profesionale în alimentație. Am văzut și experimentat servirea într-unul din cele cinci restaurante în care viitorii profesioniști se formau, am văzut o bucătărie calculată pentru 15 posturi reale de muncă, cu spații anexe și rampe de aprovizionare funcționale, conectată cu altă bucătărie în oglindă, un laborator de cofetărie-patiserie, cu un spațiu de comercializare a produselor asociat, care se adresa, atât elevilor școlii, cât și tuturor potențialilor clienți din zonă.

Ne-au arătat cum, în zilele alocate promovării școlii, niște copii de 14 ani veniseră și lucraseră bezele - mai șui sau mai corect turnate, mai arătoase sau mai zdrențuite. Așa, într-o manieră practică, aplicată, copiii aflaseră dacă le-ar plăcea sau nu să lucreze într-o patiserie. Și tot așa se realiza o legătură între oamenii care au grijă de cei în formare, la nivelurile obligatorii sau facultative ale educației.

Referitor la servirea în restaurant, elevii norvegieni chiar reușeau să se intereseze în limba engleză dacă mai dorim apă sau dacă vrem cafea, unii ne-au spus, în mici conversații, că fuseseră în România, în zona Bran, altora le-a plăcut foarte mult Bucureștiul, ne-au onorat cu o masă la care șervețelele erau roșii, galbene și albastre. Am simțit atunci mândria reprezentării naționale și a respectului acordat nouă. Da, au mai și greșit, da, nu toți se descurcau la fel de bine în engleză, dar acolo, într-un mediu real, învățau!

Restaurantul lor era deschis publicului în anumite zile ale săptămânii și am văzut că nu duceau lipsă de clienți, pe micul meniu în care erau înscrise preparatele zilei fiind și o însemnare în care mulțumeau oaspeților că i-au ajutat să se poată descurca cu bine în afara școlii, unde nu mai era loc de greșală. Și erau valorizați toți. *Cheful* a venit la fiecare din preparatele pe care copiii le-au servit, nouă sau celorlalți consumatori prezenți în restaurant, să ne explice de ce a făcut această alegere în elaborarea meniului, care erau ingredientele de sezon utilizate, de ce să te bucuri având mica bijuterie culinară din față.

Proiecte. Experiențe... mai noi

Părinții norvegieni sunt părinți cu normă întreagă, sunt aproape de copiii lor fără a îi sufoca, îi lasă să experimenteze, sunt de acord cu pașii mici și necesari, recunosc autoritatea și profesionalismul celor chemați să îi ajute în educarea copiilor lor, înțeleg importanța formării către independență a tinerilor. Părinții sunt sfătuiți, încurajați și oarecum obligați fiscal să stea alături de copiii și familiile lor, salariile pentru al doilea job fiind impozitate dublu sau triplu. Timpul petrecut cu familia este recunoscut ca fiind vindecător, formator, mult mai necesar și mai valoros.

Profesorii norvegieni sunt facilitatori, sunt implicați pentru respectarea culturii și identității naționale, dar și pe cea a celorlalte naționalități. De la ei am aflat de ce premiul Nobel pentru pace se decernează la Oslo de către un juriu norvegian, în vreme ce, pentru celelalte cinci domenii- literatură, medicină, fizică, chimie, economie, premiul este oferit în urma evaluării de către personalități suedeze:

pentru că norvegienii sunt capabili să asculte activ, să fie empatici, să respecte, să medieze.

Se pare că profesorii și directorii din Norvegia nu au structuri superioare de control în afara ministerului, sunt însă consiliați și ajutați de municipalitate sau de structurile județene cu care au o bună colaborare. Au un sistem de învățământ coerent, care se înnoiește, se reinventează atunci când e necesar. Și este necesar acum, datorită intensei tehnologizării și informatizării, datorită faptului că elevii de acum vor fi cei care vor putea să creeze plusvaloare în 2050. Iar pentru această reformă a învățământului norvegian, care am înțeles că se va face publică începând cu 2020, se fac dezbateri, se trimit opinii de la fiecare nivel de școlarizare, se creează grupuri de dezvoltare de

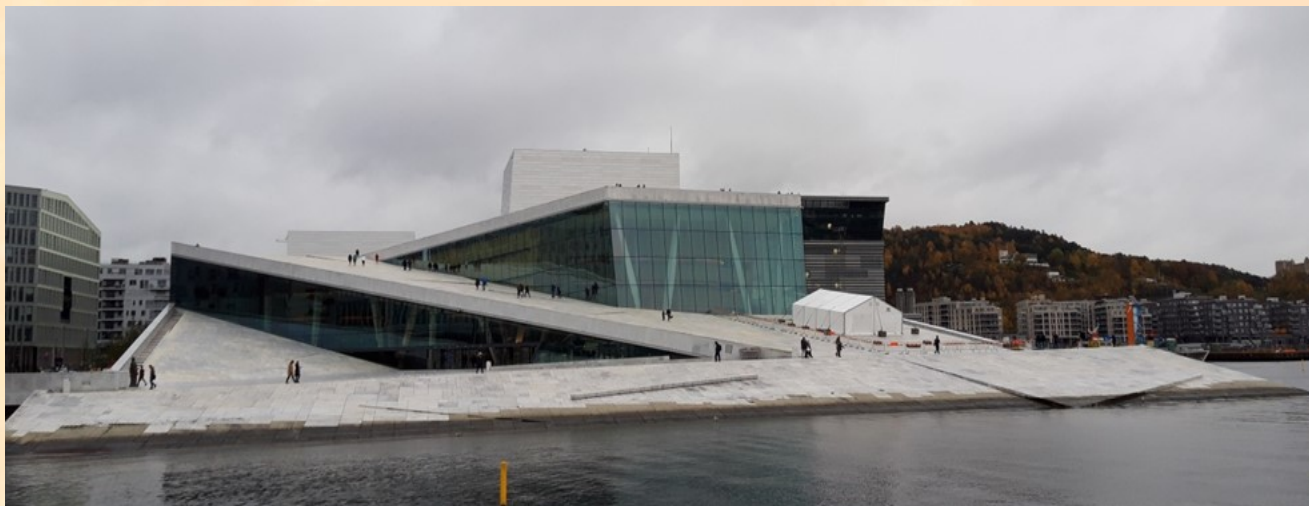
vreo 10 ani, pentru a crea un produs performant și accesibil, pentru a nu risipi valoroase resurse materiale. Ei sunt în pas cu vremurile- au o platformă școlară accesibilă tuturor- elevi, părinți, profesori, în măsura în care o utilizează fiecare. De aici elevii și părinții pot cunoaște structura anului școlar, cerințele minime sau modul de evaluare la o anumită materie, aici sunt afișate programul claselor și profesorilor, sunt cursurile detaliate, aici se trimit temele către profesori și evaluările lor către elevi. Tot aici sunt atenționați părinții imediat dacă este vreo problemă cu copilul lor, dacă lipsește sau dacă are dificultăți, dacă participă activ sau dacă nu.

S-a programat prin proiect observarea modului în care se desfășoară la ei practica, am descoperit o mare atenție la modul de învățare, la orarul care nu trebuie să se suprapună peste cel alocat vieții, la delimitările clare, exacte, punctuale sub care nu există învățare și peste care se construiește profesia, am observat susținerea din partea întregii societăți pentru buna formare profesională, o incluziune a grupurilor defavorizate sau greu angajabile salutată de toți actorii în educație, o foarte bună și strânsă legătură a școlii cu economia reală, în care fiecare elev practicant își găsește locul, precum piesele dintr-un puzzle în continuă mișcare de concepție.

Apoi, am aflat despre bucuria de a fi într-un oraș cu clădiri medievale, baroce sau art-nouveau, pulsând simbiotic parcă alături de noutăți arhitecturale din sticlă, pin scandinav, oțel și materiale compozite, îngemănate ca într-un fagure-perfect și util, despre un oraș care respiră verdele și care crește cu fiecare metru pătrat de teren construit de inteligența și abilitatea de a inova în fiordul Oslo. Ne-am bucurat de un sistem de transport în comun, complex, interconectat și foarte prietenos, programat la minut și care îți permite să ajungi acolo unde vrei, civilizată și în cel mai scurt timp, de capacitatea extraordinară a localnicilor de a te ajuta, de la copiii de școală primară și până la adulții de orice vârstă, asta însemnând nu numai că vor să ajute, ci și că înțeleg și vorbesc fluent engleză.

Proiecte. Experiențe... mai noi

Experiența noastră a fost despre modul în care fac povești din ceea ce reprezintă viața lor zilnică - le spun sfâșos și conștient de valoarea lor pedagogic - formatoare, despre dorința lor continuă de a progresa, de a învăța, indiferent de vârstă și statut social, despre dârzenia, voința și determinarea pe care au moștenit-o și pe care o cultivă, de la cuceritorii vikingi la cucerirea Polului Sud de către Amundsen, de la „Strigățul” vibrant colorat al lui Munch la bucuria vieții scilpind cald la Grieg, de la igluurile care conservă căldura la Opera- ghețar din Oslo, care atrage atenția constant asupra încălzirii globale.

Am plecat în Norvegia cu ceva preconcepții: că oamenii ar fi reci -scurta vizită mi-a arătat contrariul; că octombrie ar fi o lună neprielnică, de rece toamnă tăios scandinavă pentru o călătorie, chiar și de lucru, părere răsturnată- vremea a fost bună și culorile toamnei în Oslo mi se zbat și acum pe sub pleoape,că noi am fi mult prea departe și balcanic diferiți de rigurozitatea nordică- am văzut profesori români performând excelent în sistemul acela care se autoreglează din conștiința fiecăruia că el contează și că pe el se contează.

Și, pentru conformitate, statisticile notează că indicele dezvoltării umane este la nivel foarte bun pentru Norvegia cu cei mai fericiți oameni din lume, cu un indice de 95,3%, iar România este pe locul 52, pe un trend crescător, cu indicele de 81,1%, sperând și lucrând la fericirea dată de respect, valoare, recunoștință.

<http://hdr.undp.org/en/composite/HDI>

http://www.fin.ase.ro/ABC/fisiere/ABC6_2018/10.pdf

<https://www.digifm.ro/stiri/norvegia-8-ani-de-consultari-pe-reforma-educatiei-romania-a-avut-14-ministri-48941>

Bibliografie:

<http://hdr.undp.org/en/composite/HDI> accesat pe 12 noiembrie 2019

Alexandru , Irina-Elena- *Ce putem învăța de la sistemul de învățământ norvegian?*, în Colecția de working papers ABC-UL LUMII FINANCIARE WP nr. 6/2018, ASE, accesat pe 11 nov.2019

***- *Norvegia- 8 ani de consultări pe reforma educației*, Stirile Digi Fm, 2019, accesat pe 11 nov 2019

Proiecte. Experiențe

ROBO-MANAGER, Antreprenor în domeniul științei

Prof. Constantinescu Nicoleta, Prof. Graur Aurel

Motto: „Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării creatoare și bucuria cunoașterii!” (Albert Einstein)

În mod tradițional, școala este locul de producere și transmitere a cunoașterii, de formare a competențelor, de înțelegere a sensului vieții și a lumii care ne înconjoară. Școala trebuie să educe caractere, să-i educe tânărului plăcerea de a învăța, dorința de a reuși și a face față schimbărilor pe piața muncii, astfel încât acesta să se integreze mai ușor în mediile tot mai tehnologizate ale societății moderne.

Ca disciplină aplicativă, Robotica are drept obiect de studiu metodele de proiectare, construire și conducere a roboților. În calitate de disciplină școlară, Robotica are drept scop

formarea de competențe de utilizare pluridisciplinară a cunoștințelor din fizică, matematică, informatică și electronică. Atingerea acestui scop se realizează prin conceperea, asamblarea modelelor de roboți și elaborarea de algoritmi și programe de conducere cu ele în medii simulate de lucru. Pe lângă acest fapt, domeniul este foarte nou și inovativ, potrivit pentru a dezvolta abilitățile necesare generației de inovatori și antreprenori ai secolului XXI, dezvoltarea creativității tehnice, a gândirii logice și a gândirii algoritmice.

Cercul de robotică al Colegiului Economic „Virgil Madgearu” Ploiești răspunde exigențelor impuse de noua concepție-STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică), obiectivele fiind corelate cu activitățile propuse. Au fost create grupe mixte ce includ elevi atât de la profilul real, specializarea matematică – informatică, cât și elevi de la profilul tehnologic, specializarea servicii / economic, care să permită dezvoltarea creativității, capacității de inovare și lucru în echipă, utilizând resursele materiale achiziționate printr-un proiect anterior: kituri de robotică Lego Mindstorms Educațional EV3, seturi Arduino, softuri speciale, imprimantă 3D, laptop, videoprojector, etc.

Echipa Robo-Manager a fost invitată să participe în acest an școlar la câteva evenimente importante. Primul eveniment la care a participat a fost „**Științescu Fest – Sinaia Forever**”, derulat în perioada 13-15 septembrie 2019. Acest eveniment a permis echipei să -și promoveze proiectele realizate.

Proiecte. Experiențe... mai noi

În urma parteneriatului încheiat cu Muzeul Județean de Științele Naturii -Prahova, am fost invitați să participăm la evenimentul „Noaptea Cercetătorilor Europeni” ediția a XIV-a, desfășurat în data de 17 septembrie 2019. În calitate de expozați, membrii cercului de robotică au explicat vizitatorilor evenimentului cum funcționează un robot, care este schema funcțională a robotului Bags, ce misiuni are și ce comenzi execută acesta. Evenimentul a permis elevilor Colegiului Economic „Virgil Madgearu” din Ploiești să interacționeze și să desfășoare activități împreună cu elevi de la alte instituții de învățământ prahovean.

Membrii cercului Robo-Manager au participat în luna octombrie 2019, în zilele de 12, 13, 26 și

27, la Festivalul LEGO – Ploiești Shopping City. În cadrul atelierelor de lucru desfășurate în cele patru zile, elevii participanți au prezentat Robotica ca fiind o cale captivantă și distractivă de însușire intuitivă și temeinică a mai multor cunoștințe din matematică, fizică, informatică, științe și tehnologii. Informația științifică a fost prezentată de către membrii cercului de robotică CEVM într-un mod captivant tuturor participanților interesați de domeniul STEM, astfel încât aceștia au reușit să-și pună în valoare abilitățile antreprenoriale, gândirea creativă bazată pe explorare și investigare.

Impactul noilor tehnologii asupra educației, dezvoltarea capacităților antreprenoriale, manifestarea unor atitudini favorabile față de știință și de cunoaștere, conștientizarea impactului social, economic și moral al utilizării roboților au fost temele abordate în cadrul activității „Educația și noile tehnologii” desfășurată pe 22 octombrie 2019 la Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, municipiul Ploiești. Domnul Mihai Raneti, fondator CEO Cyber Swarm Inc, a fost invitat la activitate. Acesta a transmis elevilor un mesaj interesant și complex cu privire la utilizarea noilor tehnologii. Domnul Raneti a vorbit despre provocările tehnice ale viitorului și revoluția industrială, despre motivație și perseverență în dezvoltarea unor viitoare afaceri în domeniul STEM.

Activitățile cercului de robotică se vor baza mai mult pe efectuarea de lucrări cu un profund caracter practic. În astfel de contexte se va facilita integrarea de către elevi a cunoștințelor fundamentale pe care ei le-au achiziționat în procesul de studiere a matematicii, fizicii și informaticii. Realizarea proiectelor în cadrul activităților practice va urmări nu numai dezvoltarea abilităților individuale, dar și a celor de lucru în echipă. Activitățile propuse vor avea drept scop încurajarea elevilor să gândească creativ, să analizeze situații și să folosească gândirea critică pentru rezolvarea problemelor din lumea reală.

Munca în echipă și cooperarea vor sta la baza activităților cercului Robo-Manager.

Proiecte. Experiențe... mai noi**Aplicațiile practice -modalitate complexă de învățare**

prof. Carmen Bogaciu
prof. Loredana Voicu

Dintre toate metodele de învățare, aplicațiile practice reprezintă cea mai complexă modalitate de asimilare a cunoștințelor, mai ales pentru o materie de studiu precum Geografia. Indiferent câte schițe, explicații și filmulețe ar viziona elevii, observarea directă a fenomenelor naturale, a tipurilor și formelor de relief reprezintă cel mai potrivit mod de a fixa anumite cunoștințe și de a-și explica anumite fenomene. Pentru a exemplifica, putem să luăm relieful glaciar.

Bălea Lac

Acest tip de relief relict este prezent în România din era cuaternară și a rezultat în urma eroziunii realizate de ghetarii ce s-au extins în Europa în acea perioadă. Astfel, a lăsat

Transfăgărășan

numeroase forme de relief în Carpații românești.

Aceste forme de relief pot fi observate foarte bine în zona Bălea Lac. Pe versanții din Munții Făgăraș se observă urmele lasate de eroziunea acestora, iar Lacul Bălea este o astfel de relictă a acestui relief, un cir glaciar în care apa s-a topit și s-a acumulat. O asemenea imagine înlocuiește foarte multe explicații privind evoluția ghetarilor, elementele acestora și eroziunea pe care ei au realizat-o asupra reliefului.

Un alt exemplu este relieful carstic. Aici putem să explicăm mai bine formarea reliefului carstic decât într-o peșteră. Avenul de la intrarea în Peștera Scărișoara ne ilustrează prabușirea plafonului exterior al peșterii. Elevii ob-

servă masa de gheață relictă, cu cel mai mare volum din lume (cca 120 000 m³ de gheață), formele ciudate create în gheață asemănătoare celor formate în calcar, și, care la Scărișoara formează un ansamblu spectaculos numit Biserica.

Se remarcă diaclazele prin care apa pătrunde în interiorul masei calcaroase, stalactitele și stalagmitele formate prin picurarea apei încărcate cu calcar dizolvat. Acesta se unesc și creează dantelării ce pot avea diverse forme de coloane, de draperii sau, chiar, de formă umană. Toate aceste concrețiuni pot fi observate mai ales în Peștera Muierilor situată pe rama sudică a Munților Parâng.

Aceste imagini trăite pe viu, înlocuiesc cu succes pagini de explicații seci de la clasă și creează amintiri de neuitat elevilor. Cheile modelate de râuri în zone calcaroase, cascadele spectaculoase rămân pe retină mult mai bine decât orice altă imagine proiectată.

Fotografii: Cascada Împietrită Peștera Muierilor, Domul- Peștera Muierilor

Proiecte. Experiențe... mai noi

Cascadă -Intrarea în Peștera lui Ionele

Avenul de la Scărișoara

Cetățile și castelele vizitate sunt autentice lecții de istorie. Unirea românilor de la 1918 unde poate fi mai bine explicată decât în Cetatea Alba Carolina! Lupta poporului român pentru unire și libertate, viața voievozilor români care au cucerit castele sau mănăstiri sunt explicate pe îndelete la Voroneț, Sucevița, Putna sau Hunedoara.

Aplicațiile practice sunt cea mai importantă modalitate de socializare a elevilor și, pentru noi dascălii, cel mai bun mod de a ne cunoaște elevii. Pe Transfăgărășan sau în Moldova, la Alba Iulia sau Târgu Jiu, aceste aplicații rămân, atât pentru elevi, cât și pentru mine ca profesor, cea mai frumoasă experiență trăită alături de elevi în cei patru ani de liceu.

Foto©: C. Bogaciu

Mănăstirea Moldovița

Peștera Scărișoara

Castelul Corvinilor

Proiecte. Experiențe... mai noi

ERASMUS +, primul pas spre profesionalizare

Apelul pentru proiecte Erasmus+ din 2019 a adus Colegiului Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești un nou proiect, dedicat profesionalizării elevilor de la domeniul Turism și alimentație.

Cu această ocazie, prin proiectul „Formarea profesioniștilor în industria ospitalității”, 2019-1-RO01-KA102-061752, vor beneficia de finanțare 44 de elevi de la clasa a XI-a, dintre care 13 de la Școala profesională (calificările cofetar și ospătar), 15 viitori specialiști pentru calificarea Tehnician în gastronomie și 16 de la specializarea Tehnician în turism. Mulți elevi, multe calificări, multe speranțe și foarte multă muncă depusă de echipa de proiect. După selecție, primul flux, format din elevii clasei a XI-a, școala profesională, se află deja la Paphos, în Cipru, (4-22 noiembrie, 2019), unde își realizează stagiul de trei săptămâni de practică la unul dintre cele mai frumoase hoteluri de pe litoralul cipriot, Hotel St. George. Aici, elevii au dovedit că pot fi responsabili, ca au deja competențele necesare desfășurării acestui stagiu, fapt confirmat prin aprecierile tutorilor de practică.

Activitatea de formare este interesantă și laborioasă.

Aceasta se îmbină cu succes cu activitățile culturale, elevii vizitând siturile arheologice

din Paphos și Kourion, Castelul medieval din Limassol, „Mormintele regilor” din Paphos. Toate acestea, îmbinate cu un peisaj exotic și temperaturi de vară în miez de noiembrie, completează ansamblul perfect al mobilității cipriote al celor 13 elevi însoțiți de doamna profesor, Aurelia Banu.

Elevii selectați pentru fluxul din Granada, Spania, își vor începe experiența Erasmus în luna martie (2-20.03.2020). Va fi un grup mare, în care cei 31 de elevi vor participa la stagii de practică alături de tutorii lor în două agenții de turism și trei restaurante. Le vor fi alături patru profesori însoțitori, care îi vor ajuta să se organizeze în toată această perioadă, să treacă peste eventualele momente sensibile generate de lipsa familiei o perioadă îndelungată de timp și îi vor atrage spre multe activități culturale interesante.

Pentru că Erasmus+ nu este doar despre stagiile de practică, este și despre cultură, educație și schimbarea mentalităților. În bine, desigur! Și asta face ca experiența să fie una completă, formatoare și de neuitat!

Echipa de proiect:

Aurelia Banu (responsabil cu promovarea și diseminarea),
Simona Lupu (responsabil monitorizare),
Carmen Matei (responsabil formare profesională),
Ștefania Petrescu (responsabil proiect)
și Camelia Stoica (responsabil formare profesională) și
responsabilul financiar, Dorina Alexandrescu, contabil șef

Proiecte. Experiențe... mai noi**Școli –Ambasador ale Parlamentului European**

profesor Comișel Vasilica

Programul educativ *Școli –ambasador ale Parlamentului European (EPAS)* a fost lansat în toate statele membre ale Uniunii Europene la începutul anului 2017.

Pentru implementarea programului EPAS în România, Biroul de Informare al Parlamentului European în România a selectat, în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale, 25 școli de nivel liceal de toate tipurile din București și din județele Argeș, Buzău, Călărași, Constanța, Galați, Giurgiu, Ilfov și Prahova.

Scopul programului vizează îmbunătățirea cunoștințelor despre Europa și democrația parlamentară europeană în rândul tinerilor. Aceștia sunt familiarizați cu posibilitățile pe care cetățenia europeană le oferă, precum și cu rolul pe care Parlamentul European îl joacă în procesul decizional european.

În derularea acestui program, la nivelul județului nostru, sunt implicate trei unități școlare: Colegiul Economic *Virgil Madgearu* Ploiești, Colegiul Național Pedagogic *Regina Maria* Ploiești și Colegiul Național de Artă *Carmen Sylva* Ploiești.

Colegiul Economic *Virgil Madgearu* Ploiești, reprezentat de cinci ambasadori seniori (profesorii Comișel Vasilica, Stoica Camelia, Tănase Mihaela, Suditu Iulia, Banu Aurelia) și cincisprezece ambasadori juniori (elevii Năstase Alin, Neacșu Sânziana, Dumitru Iolanda, Ileana Andreea, Minea Nicoleta, Cilă Ioana, Manole Andreea, Manolache Robert, Dumitru Cătălina, Stanciu Daria, Anghel Andrei, Puchenaru Maria Larisa, Moșuleț Alexandru, Neagu Adelina, Năstase Adina) pentru activitățile desfășurate în cadrul programului, a primit titlul de *Școală –ambasador a Parlamentului European* și placheta corespunzătoare, în 9 iunie 2017.

Au fost realizate cerințele impuse de program: amenajarea Punctului de Informare dedicat Uniunii Europene, participarea coordonatorului programului la cursuri de formare, parcurgerea manualului pus la dispoziție de Parlamentul European cu ambasadorii juniori și cu alți elevi din școală, realizarea de activități dedicate Zilei Europei și altor teme europene, activități de comunicare pe grupul de Facebook-EPAS.

Colegiul Economic *Virgil Madgearu* Ploiești a organizat o dezbatere pe tema Sondajului Eurobarometru cerut de Parlamentul European unde elevii au identificat tipuri de probleme care pot fi gestionate la nivel național, mixt (între diferite state) și european. Au fost organizate concursuri gastronomice cu specific european, expoziții-concurs de pictură pe teme europene. Elevii au înțeles ce înseamnă Uniunea Europeană pentru viața lor de zi cu zi și ce pot face ei pentru ca Europa să fie, în viitor, așa cum și-o doresc; au înțeles procesul alegerii reprezentanților țării noastre în Parlamentul European, iar ca cetățeni cu drept de vot în viitor au înțeles conceptul de cetățean european și apartenența lor la acest spațiu.

Activitățile din cadrul acestui program au fost continuate și în anii școlari 2017-2018, 2018 - 2019 și sunt în atenția ambasadorilor seniori și juniori ai școlii noastre și în prezent în vederea menținerii titlului și a plachetei primite.

Proiecte. Experiențe... mai noi

Proiectul internațional „Educație interculturală – respect pentru cultura și tradițiile popoarelor”

Prof. Viorica Negrea

Proiectul internațional „Educație interculturală - respect pentru cultura și tradițiile popoarelor”, derulat în parteneriat cu unități de învățământ din Ucraina, urmărește profesionalizarea în domeniul managementului educațional, prin dezvoltarea unui sistem funcțional de cunoștințe, competențe și abilități specifice domeniului și specializării care să decurgă din experiența acumulată de cei care își desfășoară activitatea în domeniu, precum și dezvoltarea unui sistem de atitudini, care să permită promovarea bunelor practice identificate la sistemele de învățământ din țările partenere.

Obiectivele proiectului sunt promovarea dimensiunii europene în educație prin activități de cooperare între instituții locale și regionale cu rol în cultură și educație; sprijinirea participării elevilor și profesorilor la evenimente culturale internaționale, în special în Ucraina și România, dezvoltarea și promovarea unor instrumente privind cooperarea sustenabilă, educația interculturală și pentru valori europene.

În cadrul acestuia sunt organizate spectacole în Ucraina și România, schimburi de bune practici, acțiuni de promovare a culturii și tradițiilor românești și activități de diseminare și valorizare.

Proiectul este coordonat de Colegiul Național „Ion Luca Caragiale” din Ploiești, prin directorul Carmen Băjenaru și înv. Eugen Niță, respectiv Gimnaziul nr. 6 „Alexandru cel Bun” din Cernăuți, prin directorul Ion Ignat și prof. Olga Ostafii, metodist în cadrul Institutului Postuniversitar de Perfecționare a Cadrelor Didactice de la Cernăuți.

Proiectul a fost extins, implicând și Casa Corpului Didactic Prahova, Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Ploiești, Colegiul Național „Jean Monnet” Ploiești, Școala Gimnazială „Sfânta Vineri” Ploiești, Școala Gimnazială „Elena Doamna” Ploiești, Școala Gimnazială „Sfântul Vasile” Ploiești, Școala Gimnazială „Gh. Pănculescu” Vălenii de Munte, iar din Ucraina - Institutul Postuniversitar de Perfecționare a Cadrelor Didactice de la Cernăuți, Școala Medie Cerlena - Noua Sulița, Școala Medie Voloca - Hliboca și Gimnaziul Boian - Noua Sulița.

În cadrul proiectului se desfășoară **Tabăra Internațională de Matematică și Poezie**.

Prima ediție a Taberei Internaționale de Matematică și Poezie s-a desfășurat la Boian, regiunea Cernăuți, Ucraina în august 2019.

Ediția a II-a a Taberei Internaționale de Matematică și Poezie s-a desfășurat, în perioada 29 octombrie - 01 noiembrie 2019, la Ploiești, România.

Programul taberei a cuprins ateliere de matematică, de istorie, de geografie, prezentarea „Prietenie prin Poezie” despre poezii universale Taras Șevcenco, Mihai Eminescu și Nichita Stănescu, vizite la Parlamentul României și la Ambasada Ucrainei la București. De asemenea s-a desfășurat Concursul Internațional de Matematică și Recitări.

Tabăra s-a încheiat cu premiarea participanților și laureaților concursurilor de Matematică și Poezie, urmată de un program artistic cu recitări în limbile română și ucraineană și cântece în ambele limbi.

În această etapă a proiectului s-a semnat acordul de parteneriat dintre Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Ploiești și Școala Medie Voloca, comuna Voloca, Cernăuți.

Proiecte. Experiențe... mai noi

Abordarea intra-, inter- și transdisciplinară a conținuturilor la lecțiile de chimie și biologie –Povestea clorurii de sodiu –

prof. Adina Udriou – profesor de biologie
prof. Mariana Tinca – profesor de chimie

„Pentru că ne aflăm astăzi în plină revoluție a inteligenței, trebuie să înțelegem că transdisciplinaritatea ne descoperă dimensiunea poetică a existenței, traversând așa cum am spus, toate disciplinele, dincolo de ele”.

Interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea sunt răspunsuri la problemele globalizării și ale interdependențelor lumii contemporane, la specializarea excesivă a științelor provocată de progresul cunoașterii umane.

Un învățământ interdisciplinar poate conferi elevilor posibilitatea de a dobândi o privire de ansamblu asupra vieții și universului, de a asimila mai temeinic valorile fundamentale și de a distinge mai ușor scopurile de mijloace.

Potrivit studiilor de specialitate, se poate vorbi de o interdisciplinaritate a unor discipline mai apropiate, dar și de o interdisciplinaritate a unor discipline mai îndepărtate, care realizează sinteze corelative, păstrându-și însă specificitatea (de exemplu între istorie, literatură, geografie și economie politică, între matematică și chimie, între matematică și biologie). Există și o interdisciplinaritate tematică sau pe probleme mari, care restructurează într-o sinteză originală aportul fiecărei discipline sub aspectul concepțelor, principiilor și metodologiilor.

Promovarea interdisciplinarității reprezintă un element definitoriu al progresului cunoașterii.

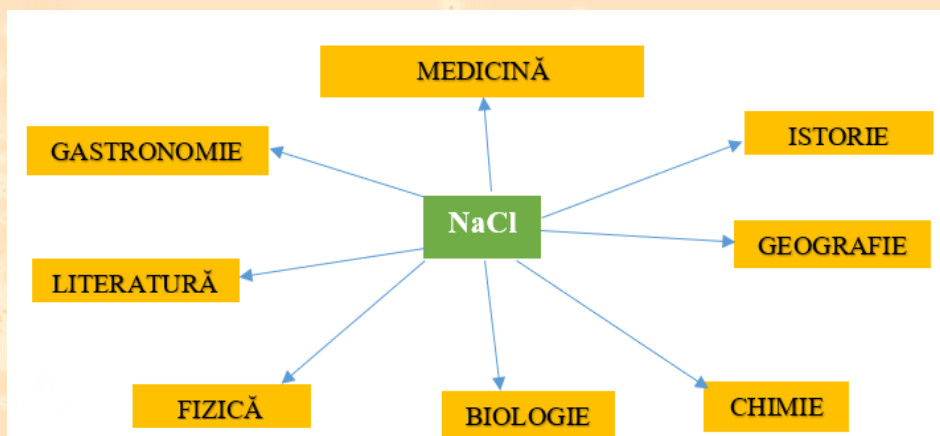
Instruirea interdisciplinară sau cea transdisciplinară presupun o serie de interacțiuni care se manifestă prin:

- preluarea de metode, de cunoștințe sau a unui limbaj specific unei anumite discipline;
- descrierea în paralel a aceluiași fenomen sau a unor aspecte diferite ale acestuia;
- oferirea de cunoștințe necesare în alte discipline.

Se poate vorbi și de o interdisciplinaritate a metodelor, care are drept numitor comun principii și metode de investigație din diverse științe (metoda experimentală, de exemplu) și de interdisciplinaritatea bazată pe concepte comune, fundamentale mai multor discipline.

Interdisciplinaritatea nu este singurul mod de realizare a unor conexiuni între discipline, aceasta aflându-se în relație de complementaritate cu transdisciplinaritatea, multidisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea.

Perspectiva transdisciplinară nu mai e centrată pe discipline, ci le transcende, subordonându-le proceselor individuale de învățare ale elevilor, intereselor și caracteristicilor acestora. Se produce o compartimentare completă a obiectelor de studiu, structurarea instruirii făcându-se în jurul marilor probleme sau provocări ale lumii contemporane. Se urmărește, pe de o parte, înarmarea elevului cu metode și tehnici de muncă intelectuală transferabile la situațiile cu care acesta se confruntă (transdisciplinaritatea instrumentală), pe de altă parte menținerea permanentă a unei strânse legături cu problemele de viață semnificative pentru cei care învață (transdisciplinaritatea comportamentală).

Proiecte. Experiențe... mai noi

Ca un argument al celor mai sus menționate, am realizat o **activitate interdisciplinară** cu tema „*Povestea clorurii de sodiu*”, activitate derulată cu elevii clasei a IX-a I și moderată de prof. Tinca Mariana și prof. Udroiș Adina.

Sarea, în cele mai diverse forme de manifestare, în combinații și concentrări variate, se află pretutindeni pe planeta noastră și în atmosferă: în adâncul și la suprafața pământului, în apă și aer, precum și în toate substanțele organice și organismele vii. Sarea este absolut indispensabilă vieții, consumul optim al acestui mineral asigurând echilibrul osmotic necesar funcționării oricărui organism viu. Atunci însă când consumul de sare este insuficient, sănătatea organismelor, și chiar viața lor, este în pericol. La mamifere, de exemplu, insuficiența consumului de sare poate duce la deteriorarea dramatică a funcțiilor fiziologice vitale, dereglarea comportamentului, pierderea din greutate, scăderea fertilității și reducerea lactației, iar în cazuri extreme, chiar la deces.

Organismele vii asimilează sarea pe căi diferite. Totodată, toate animalele, atunci când este posibil, își mai suplimentează consumul de sare direct din manifestările saline existente în ariile lor de habitat, fie lingând rocile de sare sau sărăturile, fie adăpându-se din izvoare, pâraie sau lacuri cu apă sărată. Oamenii, în viața lor de zi cu zi, folosesc sarea ca aditiv la propria alimentație, supliment la hrana animalelor domestice, ca un excelent conservant al diverselor substanțe organice (carne, slănină, brânzeturi, legume, fructe, piei, fân, etc.), ca un dezinfectant al rănilor sau ca remediu împotriva unor afecțiuni (boli reumatice, insuficiențe respiratorii, dereglări stomacale, unele boli dermatologice, ginecologice și altele). Dintre toate acestea, folosirea sării ca supliment la hrana erbivorelor domestice este absolut indispensabilă pentru societăți, ale căror subzistență, în măsură importantă, depinde de creșterea animalelor. În decursul mileniilor, în mod empiric, omul a realizat că sarea contribuie în mod substanțial la întreținerea sănătății și creșterea performanțelor productive ale animalelor, fie că ne referim la lactație, fertilitate, sau greutate, fie la rezistența la efort fizic sau condiții climatice nefavorabile. Spre deosebire de animalele sălbatice, cele domestice, mai ales acelea care sunt supuse mulsului sau/și sunt folosite la diverse munci, au consumul de energie mai mare decât erbivorele sălbatice și, în consecință, au nevoie de cantități mai mari de sare. Însă, din cauza deteriorării unor instincte de adaptare și a captivității, erbivorele domestice, nu-și pot asigura, de obicei, consumul necesar de sare fără ajutorul omului. După cum arată observațiile etnografice, crescătorii de animale sunt întotdeauna preocupați ca animalele lor să consume sare, fie lăsând drobul de sare în țarc sau iesle, fie stropind fânul cu apă sărată, fie adăugând sarea în hrana caldă, sau ducând turmele la adăpat la pâraie sau izvoare cu apă sărată. La toate acestea trebuie adăugat și faptul că, după cum arată numeroasele mituri, obiceiuri și practici rituale, precum și tiparele mentale specifice societăților arhaice - atât cât acestea pot fi deduse din tot ansamblul cunoștințelor referitoare la societățile tradiționale din trecut și prezent - dincolo de utilitatea practică, în societățile tradiționale, sarea capătă și valoare simbolică pronunțată. Prin extensia calităților reale ale sării - mai cu seamă a acelor de a preveni putrefacția substanțelor organice și a celor curative - omul îi atribuie și o serie de calități imaginare, ea fiind adesea considerată sursa bogăției și sănătății.

Nu se știe cine și în ce împrejurări a folosit sarea pentru prima oară, dar timpuri stăvechi, peste care s-a depus praful miilor de ani, se știe că sarea s-a folosit că ea a constituit mari preocupări pentru a fi obținută și chiar s-au purtat războaie și s-au cucerit țări și subjugat popoare pentru a fi stăpânită. Dacă am studia documente din vechime, am putea găsi că Pliniu cel Bătrân afirmă că exploatarea sării a început sub al patrulea împărat al Romei Ancus Marcius, prin numirea a doi cenzori denumiți „*salinatores*” și care se știe că au introdus impozitele pe sare. Scrieri din China ne arată că sarea se obține prin fierberea și evaporarea apei de mare, iar locuitorii Chinei erau obligați să plătească dările de sare. În Egipt sunt cunoscute cu mii de ani în urmă lacurile de sare, pe malurile cărora sarea se depunea sub formă cristalizată, urmare a evaporării sub acțiunea căldurii solare.

Pentru a sublinia importanța majoră a „*aurului alb*”, Petre Ispirescu, în basmul „*Sarea în bucate*”, scria că atunci când fiicele Împăratului Roșu au fost chemate să își declare dragostea față de părintele lor, fiica cea mică a spus că își iubește tatăl ca „*sarea în bucare*”. Acest mod de iubire nu a fost înțeles de împărat decât atunci când a primit mâncarea fără adaos de sare și a constatat rolul esențial al acesteia.

Bibliografie

<https://edict.ro/interdisciplinaritatea-si-transdisciplinaritatea-in-practica-educationala-actuala/>

<https://biblioteca.regielive.ro/proiecte/chimie-organica/clorura-de-sodiu-purtatoare-de-utilitati-alimentare-167596.html>

Proiecte. Experiențe... mai noi**Lumina Evangheliei la Marea Neagră
Comuniune în credință și tradiții**

Prof. Corina Filcea

În cadrul Parteneriatului educațional internațional Tytrakan Bulgaria sub egida „Prietenie fără frontiere”, catedra de religie a participat la Simpozionul – „Ziua Mondială a Mării Negre”, arătând că există o comuniune ortodoxă tradițională în contextul sud-est european al Peninsulei Balcanice, spațiu în care se manifestă, de asemenea, vechimea și permanența relațiilor frățești dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Ortodoxă Bulgară.

După primirea credinței în Hristos de către poporul bulgar în timpul Țarului Boris, în anul 864, a urmat, la sfârșitul primului mileniu creștin, un proces amplu de creștinare a popoarelor slave din răsăritul, centrul și sud-estul Europei. La acest proces au contribuit și legăturile slavilor cu creștinii din spațiul etnogenezei și al creștinării strămoșilor poporului român, încă din primele veacuri ale erei creștine, începând cu predica Sfântului Apostol Andrei în Sciția Mică (Dobrogea de azi).

O cooperare deosebită între români și bulgari a fost realizată în timpul Țaratului româno-bulgar (sec. XII-XIV). Rămâne un reper fundamental, în acest sens, corespondența, deosebit de interesantă și bogată în conținut, a Mitropolitului Antim Critopol din Țara Românească și a Sfântului Cuvios Nicodim de la Tismana cu Sfântul Eftimie, Patriarh de Târnovo, în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

După ocuparea Peninsulei Balcanice până la Dunăre de către Imperiul Otoman, la sfârșitul aceluiași veac, urmată de căderea sub aceeași stăpânire a Constantinopolului însuși, în anul 1453, Țările Române au continuat să acorde un sprijin frățesc substanțial pentru Biserica Bulgară și pentru întregul Răsărit Ortodox, în general, mai cu seamă prin cărțile de cult tipărite în limba slavonă în secolele XVI-XVII, în tipografiile românești de la nord de Dunăre.

Sunt bine cunoscute, pe de altă parte, ajutoarele materiale, mai ales ctitoriile bisericesti ale multor domnitori de seamă ai Țărilor Române zidite la sud de Dunăre, atât pe teritoriul Bulgariei de astăzi, cât și la Muntele Athos, unde, dintre vetrele monahale sprijinite, în mod deosebit, a fost Mănăstirea Zografu, cu viețuitori preponderent de etnie bulgară. De vrednică amintire în această privință sunt Sfinții Voievozi Ștefan cel Mare și Neagoe Basarab, domnitorul Matei Basarab și Sfântul Voievod Martir Constantin Brâncoveanu.

În același context istoric, în ținuturile românești au fost aduse moaștele unor sfinți care au viețuit la sud de Dunăre, fiind cinstiți în mod deosebit în capitalele Țărilor Române, precum Sfânta Muceniță Filofteia, la Curtea de Argeș, Sfânta Cuvioasă Parascheva, la Iași, și Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou Basarabov, la București.

În acest spațiu creștin circulă tradiții cu rădăcini comune: tradiționalul ou pascal sau desertul numit „kolache” sau „kozunak”, obiceiurile de Crăciun - Koledouane asemănătoare cu cele din România: colindătorii care vin cu măști se regăsesc în vechiul ritual bulgar – Kukeri - efectuat de către bărbați costumați pentru a speria spiritele rele și pentru a asigura recolta bună și sănătatea comunității care merg din casă în casă purtând pe umeri câte un koledarka, bastoane lungi din lemn de stejar, bogat ornamentate și sculptate, sorcova - o ramură frumos împodobită numită survacika, cu care sunt colindați prima oară vârstnicii sau precreștinul mărtișor –martenitse - ca simbol al primăverii.

Astfel, legăturile de prietenie între cele două Biserici ortodoxe surori, comuniunea dintre cele două popoare prietene, român și bulgar se fundamentează pe iubirea lui Hristos care este nesfârșită.

Bibliografie:

Pr. Prof. Dr. Ioniță, Viorel, Istoria Bisericească Universală, vol.I, București, Editura Basilica, 2019.

Ateliere de scriere

Iulia Dragomir și Viteza Serafimilor

Anul 2019 a fost pentru dna profesoară Iulia Dragomir unul bogat, a publicat două volume de versuri: **Leac pentru pustiu**, prefăcut de d-l Christian Crăciun, la editura Eikon, din București, acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS), ISBN 978-606-49-0008-1, având tehnoredactarea realizată de Eduard Gabriel Sima, coperta de Marius Matak, pictura de Rodica Ilie, DTP, Mihăiță Stroe, editor Valentin Ajder și un volum din colecția **Poeți cu atitudini**, sub egida Casei de Cultură „I. L. Caragiale”, antologia fiind prefăcută, postfațată de d-le Niculina Bercea, Ana Maria Banu, coordonatorii proiectului fiind Gelu Nicolae Ionescu și Roxana Băduț. Colecția a apărut cu sprijinul financiar al S.C. Compet S.A, la București, editura Tritonic, acreditată CNCSIS, ISBN 978-606-749-396-2

Necesitate

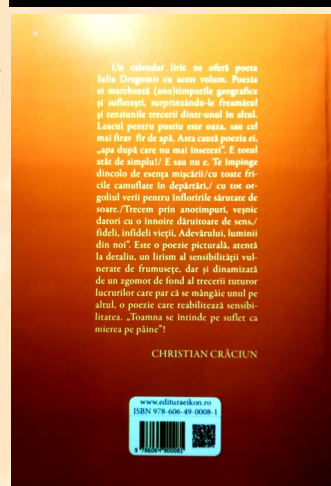
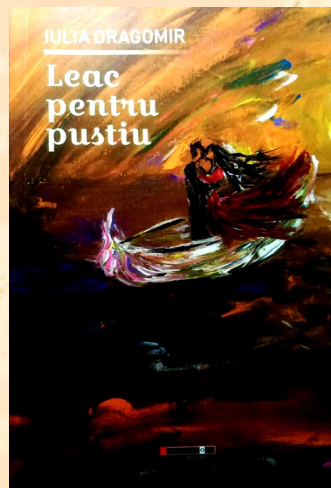
Să nu-ndrăznești să uiți când câmpul e nuntit de cuci târzii,
câ-n suflet, tu mi-ești clopot de trezire, pâine, sare peste zi,
petreci cuprinsul viu și dintr-o coadă de zenit, încununezi firea.
Auzi? Uuu! Uuuu! Ascultă! Se cutremură zidirea...
Bat stele-n geam cu fluturi, amintiri, glas de viori.
Auzi? Heei! Nu cumva să-ndrăznești să mori!
Ce faci? Ia, spune-mi! Ce te saltă, compas peste nori?
Să nu-ndrăznești decât pe zâmbet călare, spre vise să zbori! (29 sept 2017)
(Iulia Dragomir, **Leac pentru pustiu**)

Strigăt

Există în mine o zonă pontică, îmi spală mângâietor cuprinsul. O vezi?
Menține de toartă surâsul zilelor. Uuh! Îmi întinde porția de aer din care inspir
cu nesaț!
Îmi întinde vinul îmbătat de arome al toamnei, să-l beau până la fund, să mă umplu
de suflet.
Îmi întinde ce-i bucură miezul. Și în valul orelor mă afund până peste urechi.
Firescul își întinde brațele. A așezat la vedere amintirile să mă azvârl cu privirea
în legătura vremii.
Mă contemplan așa cum studiez felul în care se manifestă dragostea.
Punct fix, solar, mă rotesc după inima lucrurilor.
Am părți care se mișcă necuprins, să nu cumva să pierd armonia.
Mi-am schimbat, spre exemplu, perspectiva asupra stâncii aceleia,
o văd scară, numai bună pentru înălțări, o văd trambulină pentru avânt.
E totul altfel decât îmi imaginam. Și totuși, cum îmi strălucește privirea!
Uuh! Respir fericită din toate unghiurile așezării,
să mă audă și vecinii când strig: te iubesc, viață! (2 nov.2017)
(Iulia Dragomir, **Leac pentru pustiu**)

În prefața volumului din colecția **Poeți cu atitudini**, dna Niculina Bercea, profesor la Colegiul Național I.L. Caragiale ” Ploiești, susține: „Cartea Iuliei Dragomir cuprinde excelente confesiuni cu elemente de pastel marin: *Artistă fără pereche, marea îmi răspunde în poemul valurilor*. (11.02.2019). Demersul artistic este dinspre salvare spre resemnare și convivialitate, generat de zona de protecție a spațiului poetic: de la *Geamandură* spre zona cu elixir, metamorfoze și acceptare: *Lichior de băut la masa anilor....Îmi fac din privire luntre./ Nu mai zăresc geamandura/. Se dau valurile de-a dura./Să țin cu-o palmă torentului măsură*.

Volumul acesta merită citit cu ardoare și pentru vibrația crizei de timp individual și colectiv, pentru fiorul categoriei de nedeterminat în construcții de psalm și de meditație asupra fragilității dozate cu măiestrie în texte monolit, cu final sinestezic, muzical și mnemotehnic. Fluxul versurilor captează momente de grație și de luciditate, când tragem linie și punem în balanță darul și amarul, realul și idealul prin întrebări deconcertante: *Cine ești tu, ființă marină, plutitoare, prin apa tăcerilor răscolitoare?* (22.01.2018) *Nectarul orelor conduce inevitabil spre Basmul vieții, iar senzația de cum se obține prin anafore studiate, simetrii parțiale, gradații ascendente, similare vieții noastre cea de toate zilele: Din tot ce arde purpuriu sub pleoapa lunii,/ce cratere te fură cu surâs de jar?/Din tot ce zboară peste fusul rătăcirii,/ce pânză te răpește în rotirea bucuriei ca-n palatul de cleștar?* (12-13 dec.2018). Calendarul vieții devine vers, apoi roată numai bună de reiterat povești nescrise! (11.11.2018): *Lunea, mă copleșeau țăriile urcușului prin dușul razelor./ Marțea, torcea lirismul transferului de taine./Miercurea, curtau așteptările cu ochi de copil trăitor*.

Ateliere de scriere

Volumul în discuție fascinează și prin imaginarul duratei care forează filoane de autenticitate prin înscrierea poemului în cotidian, altfel înnobilit de aripa sacerdotală: celorlalți.”. Iulia Dragomir creează o poezie asertivă, de expansiune a nespusului și a intuiției că în noi este ceva mai adânc decât noi înșine. Cronotopul devine o țesătură a întâlnirii cititor-creator, cu elemente de autoportret arhetipal: *Mă îmbrac în șalul zilelor./Mi se înfășoară de inserare, de părul ciufulit al pendulei zorilor./Se trage semnalul la vama luminii?/Se îngustează sau se lărgește portalul? Alunec lin pe fusul orar și mă trezesc în centrul lumii, în ascultare.* (30 nov.2018).

Versurile au un ce dramatic, zguduitor, în pofida serenității extatice, cu o decantare a religiozității gestului simplu, domestic și inexorabil: *Ca pe o sârmă de întins rufele, s-au prelini anii la zvântatul tainelor.* (14 martie 2019) Iulia Dragomir dăruiește versului orizontul misterului, prin senzații care cer protecții: *Treimea ține în palmă povestea naturii îndrăgostite de renașteri.* (20 martie 2019).

Iulia Dragomir ne face să percepem că suntem prelungiri divine pe pământ, dar și hrană stihiiilor, îngerilor, ce au recunoscut, fără preget, lumina darului din mers. Versurile autoarei fac apel la multiple experiențe cu profunzimi abisale, așa cum doar la Rainer Maria Rilke și la Nora Iuga am mai întâlnit: *Circulă pe partea carosabilă a memoriei! Din tine își beau bucuria și aleanul./Transportă lumina./Sculptăm împreună istoria...* (21 nov.2018).

Iulia Dragomir atinge pe alocuri asemantismul, aura perenității și a stabilității prin sufletul instaurat în poem *ca-n palatul de cleștar?/Cum se așterne vremea-n piept, nectar? Din ninsoare, face aerul curat hotar./*(5.ian.2018). Simbolul *broască țestoasă de 108 de ani, în valea mieilor* coexistă cu senzația de *opera aperta*, pentru care merită să iubim acest stil poematic din volum cu caracter de *vadae mecum* așa cum este această frumoasă și ambițioasă colecție din seria cărților de buzunar. Merită să atingem poezia picturală, pe alocuri conceptuală cu mâinile noastre, precum palmele trunchiul cireșului dornic /de împărtășirea cu vinul și pâinea luminii, create de Iulia Dragomir. Astfel, o poetă cu atitudine se îmbracă în fericire și binecuvântează înflorirea

Până la toate și înapoi

Le țin la gât, la glezne, și mă scufund...

Mă ating până la prima amintire, mă înfășoară, mă saltă din apatia norilor, mă pătrund cu sulite albe, cu plezniri, cu țâșniri, cu albia legănării până la plecăciune la urechea pământului.

Le-am cântărit cu spinarea inimii.

Au atârnat, frânghie, gata de ridicatul pietrelor de moară pentru ispita văzduhului... Același ecou...?!

În croșetatul timpului... leg vechiul de nou.

Mai multă alergătură pe cărările împădurite de semne, mai deasă despicare a sunetelor în poeme?! Îmi răspunde apropierea în dedicația țin-tirii.

Îmi răspund căile de întâlnire într-un zidire, la fereastra ferecată de așteptări, cale liberă în deschiderea orizontului. În toate spațiile, mă umplu de datul firii.

Și dacă aş vorbi continuu aceeași limbă în care am simțit gustul mărturisirii?!

Și dacă le-aș da crezare, după cum se simt până în măduva universului?

Și dacă aş tâlcui dăruirea, efortul, energia, înrolarea la talpa înjugărilor la sens numai prin ce a trecut de filtrul purei și simplei trăiri

în care te pierzi ori aduni, putea-vei înțelege, suflete, cu ce te încununi?

Până la toate și înapoi, ziua are atâtea ore câtă bucurie încapă în noi.

Cuvintele mi se-așază pe inimă, inele, la cumpăna strecurării de stele.

Pentru ceasuri, sunt straie. Uneori, iau veșmântul tăcerii.

Se coc în grădina raiului și cu ele merii... (10 ian. 2019)

(Iulia Dragomir, Colecția-Poeți cu atitudini)

Naturalet

Să mă îndrăgostesc de tine a fost cel mai ușor lucru care mi s-a întâmplat, poezie.

Te-am privit până în sufletul timpului și mii de păsări au dat din aripi, gândul s-a făcut zbor cu ochi scăpărători la hrănitul zilelor în gânduri înflorite.

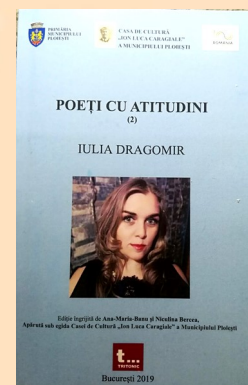
Mi-ai îmbrățișat calea și m-am trezit trăind până la gâtul clipelor.

Aici sunt, în strigătul aerului. Respiră-ți viața!

Să mă îndrăgostesc de tine a fost cea mai frumoasă călătorie înlăuntru, între sinele timid și sinele dezlănțuit, gata de naturaletea exprimării.

Bucură-te de libertate! (12-13 ian. 2019)

(Iulia Dragomir, Colecția-Poeți cu atitudini)

*Ateliere de scriere***Cel mai frumos albastru**

Era luna august și era tare cald. Dormeam cu geamul deschis și, când s-a luminat puțin de ziuă, zgomotele de oraș aglomerat și-au făcut simțită prezența. Dar în ciuda faptului că avusesem parte de doar două dimineți acolo, începusem să mă acomodez și nu puteam spune că îmi lipsesc zgomotele de acasă, cocoșii sau nechezatul are se aud frecvent la mine în curte.

Mă ridic din pat și dau perdeaua la o parte. Dinspre gară se revarsă un puhoi de oameni vorbind și râzând, între ei îl văd și pe Mircea, care plecase de ieri să cumpere ceva pentru un experimente în care urma să fiu implicat și eu, așa spunea. Poate că nu ar trebui să-l las să facă experimente pe mine, chiar dar pentru că e profesor de biofizică.

„Dan! Dan! Te-ai trezit?”, zice el intrând entuziasmat și îmi întinde o cană albastră cu o băutură dulce-amăruie, despre care am crezut inițial că e un ceai.

Tot ce-mi amintesc după acest moment este că am fost cuprins de un somn adânc, iar apoi m-am trezit mergând pe marginea unei ape, Vistula se pare.. În juru-mi strălucea lumina limpede a apropierei iernii, se agitau niște păsări, mici „piciorongi” mângâind suprafața apei.

Am închis ochii și i-am deschis iar. Un bărbat ține o femeie de mână și se îndreaptă serios înspre mine. În acel moment mi-am amintit că mi-ar fi spus Mircea cu puțin timp în urmă: *Dacă atingi pe cineva te vei întoarce în vremea de acum.*

Acum mai rămânea doar să-mi dau seama unde mă aflu. Am mers puțin și am văzut un grup de copii care veneau de la școală. Atunci mi-am dat seama de ceea ce se întâmplă. Am închis ochii și i-am deschis iar. Câțiva bărbați care păreau să fie soldați cercetau împrejurimile. Îmi bătea inima foarte tare și voiam să plâng.

Mi-era frig așa că am intrat într-un magazin. După mine a intrat o femeie care transmitea un aer cu totul superior. Când a văzut-o, vânzătoarea a strâns-o în brațe și i-a spus în șoaptă că soțul ei tocmai a primit o scrisoare de înrolare. I-am putut simți durerea.

Mergeam grăbit deja de vreun ceas, fără să am vreo destinație. La un moment dat văd un copil care trăgea o valiză după el. Cred că avea șapte sau opt ani.

„Știți cum pot ajunge la Cracovia? Am văzut în ochii lui cel mai frumos albastru din lume.” M-am uitat în jur și nu mai vedeam pe nimeni... „Cu mine vorbești?” Mi-a răspuns afirmativ. Am surâs, dar nederieria de pe fața copilului s-a mărit.

Am schimbat câteva vorbe și am aflat că numele lui e Peter și că în ultimele zile, viața lui se schimbă radical. Își pierduse părinți, iar singurele lui rude se aflau în Cracovia.

Îmi doream cu adevărat să-l ajut, dar nu știam cum. Trebuia să găsesc un plan să-l pot duce la ru-dele lui. Înainte să răsară soarele ne-am strecurat într-un autovehicul care transporta mobilă. Drumul nu avea să dureze atât de mult, dar după patruzeci de minute numărate ne-am oprit. Pentru prima dată am simțit că și lui Peter îi e frică.

Un om înalt, cu părul cărunț a deschis ușile. L-a apucat pe băiat de ceafă, scoțându-l afară și mi-a închis ușa în față înainte ca eu să pot reacționa. Eram în drum spre Cracovia, dar fără Peter. Nu știam ce să fac. Mă simțeam neputincios. Am refăcut drumul pe jos pornind chiar în acea seară. Peter nu era nicăieri. Nu reușeam să mă conving că ar trebui să mă întorc la viața mea și să sper că Peter va fi bine.

Rătăcind pe străzi, la un moment dat am văzut niște soldați apucând un copil de mână, avea haina ca a lui Peter, nu-mi dădeam seama de unde eram dacă e el, părea puțin mai scund. M-am repezit către ei strigând. Atunci a apărut Mircea și m-a tras în mașina lui, nu m-a întrebat nimic, nici atunci, nici altădată. De fapt, n-am spus nimănui.

Am scris o carte în care am povestit ceea ce mi s-a întâmplat, iar finalul era fericit. După publicarea cărții, am ținut un discurs în fața unor cititori. În sală, așezat în primul rând, stătea un om în ai cărui ochi am văzut cel mai frumos albastru din lume.

Abia atunci am simțit că e un sens în cartea mea.

Dinu Anamaria, clasa a X-a S3

Bateria

Salut! Mă numesc Ana. Am șaisprezece ani, dar o minte limpede, la fel ca a unei persoane de treizeci de ani, și o bună stăpânire a tehnologiei. Vreau să vă povestesc ceva.

Aseară stăteam plictisită și debusolată pe fotoliu, în timp ce telefonul mi-era la încărcat. Mă gândeam ce altceva făceau oamenii înaintea apariției tehnologiei. Oare nu se plictiseau? Eu simt că acele treizeci de minute de așteptat pentru ca telefonul meu să fie full durează o veșnicie. Oare oamenii atunci cum supraviețuiau? MI SE PARE IMPOSIBIL... Apoi... Știți voi vibrarea telefonului? Ei bine, deodată patul meu a făcut la fel. M-am speriat și, ca orice om speriat, am închis ochii. Când totul părea că se terminase dau să deschid ochii pentru a sări din pat și cu gândul să o sun pe mama. Mare mi-a fost surpriza să mă trezesc pe un pat acoperit cu cârpe, într-o cameră absolut oribilă (clar nu era a mea, a mea are un design super *chic*). Absolut surprinsă cum eram, mă ridic și încerc să găesc pe cineva cu care să vorbesc. Ies și totul părea dintr-o lume absolut diferită de lumea noastră. Diferită de TOT!

Nici o mașină, nici un stâlp de electricitate, case și clădiri parca din vremea bunicului meu. Vă dați seama că eram într-o stare de șoc. Nu era nimeni cu care să vorbesc și nu știu cum, dar aveam o vagă idee cum că nici unul dintre cei pe care îi zăream pe acolo nu știa ce-i ăla un telefon. Dă-i și umblă grăbită pe străzile unde nici aerul, nici pământul nu erau ca la mine acasă. Văd o persoană! Cu o urmă de speranță și una de transpirație grăbesc pasul. Cu toată emoția, observ că era îmbrăcată absolut neobișnuit. (ca în filmul pe care profa' de istorie ne-a obligat să-l vedem pentru referatul pe care urmează să îl predăm). Nu mai conta cum și în ce fel arăta. Sigur știa ce vreau eu să aflu! Aproape de persoana respectivă mă gândesc că poate nu știe româna... trebuia să-mi pregătesc engleza neșlefuită sau spaniola din telenovele, nu eram hotărâtă. Eram pregătită de un „Hello, where I am?”. Nu apuc decât să zic „H...” ca o replică absolut neobișnuită mă ia prin învăluire, părea să fi zis: „Uite-o și pe bolunda ista...”. Eram foarte nedumerită, ar fi trebuit să mă bucur, totuși erau șanse mai mari să înțeleg ce spunea, dar nu era chiar aceasta starea mea în acel moment... cu o urmă de speranță îi spun doamnei: „Mă scuzați, unde suntem și în ce dată?”

Cu un râs absolut copleșitor și de o sonoritate de zici că era boxa portabilă a fratelui meu, aud: „27 iunie, Breb, să știi, fată dragă...o mie opt sute și...” Să mă ia cu transpirații și cu găuri negre în stomac. „UNDE NAIBA AM NIMERIT? După o mie opt sute nu am mai auzit nimic mai departe, nici de asta nu garantez, cred că femeia a mai adăugat ceva... Cu o voce de zici că eram în fața mamei explicând cele douăsprezece absențe nemotivate, zic: „Doamnă, eu eram în anul 2019 în urmă cu 15 minute.. alt secol, știți? București... Aveți idee cum să fac să mă întorc?” După încă o repriză de râs și cu o voce absolut remarcabilă îmi spune: „Cred că tu ai băut oarece rachiu de la moșu. Nu mi-i de mirare nici ce zdrențe ai de purtare.”

Îmi iau ziua bună, văzând că nu mă înțeleg cu ea, și mă plimb agonisind pe străzi. Văd tot felul de oameni, unii mai fericiți decât alții, zâmbind, trăind și iubind. Așa.. cu haine total „nehaine”. Fără iPhonuri și laptopuri scumpe după ei. Și nu doar ei erau fericiți, ci totul.. Pământul avea flori mult mai frumoase decât mi le aminteam eu. Clădirile nu erau îmbrăcate în cincizeci de mii de reclame, ci erau adevărate sculpturi la care ai putea să te holbezi zile întregi și tot nu ai reuși să observi toate detaliile. Oamenii... m-au văzut pe mine... nouă între ei... și nu pentru faptul că eram îmbrăcată într-o pereche de blugi rupți și o geacă din piele..., ci pentru că ei se cunosc între ei, nu au „Gang-uri șmechere” în care dacă nu te integrezi ajungi să intri în grupul celor „tocilari” sau ajungi într-o mare și adâncă depresie unde te gândești cum să faci să pari mai cool și de ce tu nu ești de rangul lor. Toți erau, de fapt, un singur GANG. M-au văzut pe mine obosită, dezorientată... toate sinonimele cuvintelor acestora la un loc, și m-au întrebat ce fac, dacă m-am rătăcit și dacă vreau o masă caldă. Desigur, nu o shaorma sau un burger cu de toate, cum visam eu. Dar mi-au oferit o mâncare cu smântână pe care nu am recunoscut-o și o mămligă făcută de de... „străbuni”... NEMAIPOMENIT!” Le am zis că am venit doar să vizitez acest loc minunat, însă am aflat că acest loc era „nevizitat” de obicei. Îmi dau seama că îi admir, dar mi-e totuși dor de secolul meu, de bateria full. Nu aș zice nu nici la propunerea de a mă muta... Și dacă se poate să prind și un 4G acolo, nu de alta, dar data viitoare nu-mi mai uit telefonul la încărcat.

Când mă gândeam la toate astea, simt că vibrează ceva lângă mine, aud o sonerie, caut... telefonul meu e acolo, e cu mine... Alarma! Îl scot bucuroasă și în același timp aud tramvaiul oprind la câțiva metri, o frână în intersecție și toate sunt acolo, cum le știam. Abia îți auzi gândurile, aerul are urmele atâtor motoare care turează în jur. S-a întunecat și nu sunt sigură dacă am terminat referatul pentru istorie, nu știu de ce mi se pare că mă uit spre parcul de alături de foarte multă vreme...

Costache Nicoleta Georgiana, clasa a X-a S3

Ateliere de scriere**Înflorirea cireșului**

Sufletul compune-n tihnă printre vertebre cu tășuri ascuțite,
Gândurile-mi se-adâncesc în carne-
Un manuscris trezește din reverie toate fiarele minții-
Un scâncet descris lovește în cuvinte.

Simțurile și-și pregătesc degrabă mănușile
pentru măcelul de la rădăcinile existenței.
Freamătul ezoteric își frânge mâinile,
iar eu, ca întotdeauna,
caut în abis sufletu-mi.

Pe noptieră îmi vars des paharul cu temeri
și aud cum îmi picură sângele îndoiala.
Cu mâinile-mi stângace bat la propria-mi ușă!
Revelație- a înflorit cireșul toamna!

Ana-Maria Tacu, clasa a XII-a E1

Așteptarea de la capătul lumii

O răscruce de gânduri curge latent ca-ntr-un
un vals apocaliptic purtat de vânt care îmi mângâie
pielea-
cămașă șifonată de-atâta oboseală.

Cafeaua băută pe jumătate-n grabă așteaptă
un răsărit de lună stins între pleoape.
Coastele frânte în dedesubturile firii așteaptă
un cuvânt aproape șoptit...

La capătul lumii doar eu...

Ana-Maria Tacu, clasa a XII-a E1

Margine

Pe marginea prăpastiei frigul își scrie metaforele.
Se zdruncină plăcile tectonice la răscrucea umbrelor mele-
Tânguiri stridente cer lacăt cu cheie,
Îmi fac din timpane ziduri-
Îmi plâng cuvintele în foamea zilelor.
Ospățul se ține în altă Cale Lactee, în valea altui Hades-
Se descompune eul fragmentar,
vortex bântuit de sine-
sinele păstrează-n glas un gând al credinței fără de leac.

Pe marginea prăpastiei se țese leac pentru metehnele rătăciri-
lor.

Ana-Maria Tacu, clasa a XII-a E1

Așteptare

Respir printre gânduri statornice,
Mă hrănesc cu neputința păcatului săvârșit.
Te aștept călăuză în tenebrele eului fugar.
Din vid, mă ridic, clipeșc....
Substanța-mi diluată a obosit... fără zâmbet și
chin.
Cheamă-mă!
Aștept roata destinului.

Larisa Căzănișteanu, clasa a XII-a E1

Căutătorul

Căutător de vorbe goale
Dezbracă mințile de păcate aruncate în mări.
Ritual cu bufnițe și stele- martorii ai vieții,
Poem pentru cei de jos,
poate ospăț pentru cei care vin.
Ocrotitor al gurii legate,
Doar bătăile de clopot din noapte dezleagă și
leagă priviri...

Larisa Căzănișteanu, clasa a XII-a E1

Nume

Când mi-e dor de mine, îmi strig
sufletul din depărtări,
Haiduc flămând, în păduri fără
de drum și speranțe.
Caut un înțeles al ființei,
Un sentiment dulce, efemer, re-
ce rotind în jurul stelelor.
Mă strigi să fiu.
Nu mă numești, doar mă chemi.

Larisa Căzănișteanu, clasa a XII-a E1

Ateliere de poezie

DADA:

În contemplarea deschiderii ochilor

Scandaloasă sumedenie
 Drumul
 Lânchezeală
 Ciufulite a plictisului
 Izgonirea vestimentară
 Termeni jerpelit, „neîngrijire
 moarte” impas
 plictiseală
 adevărat
 relații
 mic turcesc
 „neglijență”

Clasa a XII-a G,
 10.XII.2015

Literele repetate

Dorința modernă
 Neparcur
 Gândurile străvechi
 Nesuferite
 Lumea (dezgustul)
 Cunoașterii
 (urâtul)
 păcatul originar
 Privirea simțul cognitivă
 Binele, obsesiv
 Latini, economia
 Moda, uzura
 Definită aplicație
 Stilul sperie.

Grigore Bianca,
 clasa a XII-a G, 2015

Ilustrație: Grigore Bianca,
 clasa a XII-a G

Ateliere - Buletin informativ - Colegiul Economic Virgil Madgearu, Municipiul Ploiești - numărul 1/2016

Scrisoare deschisă către comunitate

Stimați absolvenți, elevi, profesori, părinți, oameni de afaceri, parteneri, reprezentanți ai forurilor decizionale locale, județene și naționale,

Ne bucurăm și vă mulțumim că ați fost alături de noi până acum, totodată, ne exprimăm speranța că ne veți susține și în viitor.

Unul dintre momentele semnificative pentru școala noastră, din acest viitor pe care ni-l dorim cât mai frumos și plin de realizări, este anul 2024, când vom marca un secol și jumătate de existență.

Împreună am sărbătorit Centenarul România Unită, un deceniu de antreprenoriat, fiecare aniversare a școlii noastre, împreună ne dorim să marcăm fiecare moment de bucurie care va veni, dar și să construim pentru generațiile următoare.

Vă invit să ne amintim împreună că, în anul 1874, comunitatea a conștientizat necesitatea înființării unei școli comerciale în Ploiești și s-a mobilizat în acest sens. Negustorii prahoveni au construit, prin donații, prima clădire unde a funcționat școala noastră. O sută șaptesprezece cetățeni au înaintat o petiție autorităților în acest scop.

Această școală s-a născut din dorința și cu sprijinul comunității și, tot astfel, a evoluat până la ceea ce este astăzi, un colegiu de renume, spre care părinții își îndeamnă copiii cu încredere, iar ei, tinerii, vin cu deschidere și entuziasm.

Astăzi, aspirațiile noastre încearcă să se ridice la nivelul dorințelor celor care au gândit înființarea unei astfel de unități de învățământ, iar pentru împlinirea acestora, Colegiul nostru are nevoie de laboratoare destinate pregătirii de specialitate și de laboratoare pentru științe, domenii în care suntem performanți, de o sală și terenuri de sport, de un amfiteatru pentru programe naționale și internaționale, de o sală de lectură, toate acestea cu dotările aferente, pentru a oferi tinerilor un mediu educațional de calitate.

Avem nevoie de sprijin logistic și material din partea agenților economici, a instituțiilor statului și a comunității locale, astfel încât, la sărbătorirea a 150 de ani, să se materializeze aceste aspirații ale noastre.

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”, Municipiul Ploiești vă așteaptă să îi fiți, ca întotdeauna, aproape!

*Cu prețuire și recunoștință,
Director,
prof. Simona Lupu*

NOI MINISTERUL INSTRUCȚIUNII PUBLICE
 ȘI CULTELOR RĂSPUNDEM FAVORABIL SOLICITĂRII
 CELOR 117 CEAȚENI DE FRUNTE DIN MUNICIPIUL
 PLOIESTI ȘI APROBĂM ORGANIZAREA ÎN ACEASTĂ
 URBE A ȘCOLII COMERCIALE PENTRU BĂIEȚI.

PLOIESTI 1874.

ÎN ANUL 1925, ACELĂȘI MINISTER APRECINDE
 ACTIVITATEA ȘCOLII ÎNFUNȚATE ÎN 1874, LA
 INSISTENȚA OFICIALITĂȚILOR LOCALE, APROBĂ
 DESCHIDEREA ÎN PLOIESTI ȘI A UNEI ȘCOLI
 COMERCIALE PENTRU FETE.

